

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:

Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:

Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:

8-hasábos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

nyitási sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvénytársaság.

József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Szerda, augusztus 29.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezércikk: Waldersee gróf.**
- Szerb diákok összeesküvése.**
- A kínai háború.**
- A kaszárnya-kölcson.**
- Vágó Amália bünlajstroma.**
- Öngyilkos bankhivatalnok.**
- A meginterjúvált bandita.**
- Végzetes fogadás.**
- A gyilkos selyemkendő.**
- Dráma a pásztorán.**
- Petőfi nyomdászta.**
- Ügyvéd a vádlottak padján.**
- Tárca: Boldogság.** Irta: Lovik Károly.
- Csarnok: Eljegyzés.** Irta: Roderich Albert.

Waldersee gróf.

Budapest, augusztus 28.

Ezt a nevet még igen sokszor megemlíti és megemlegeti Európa, Amerika és Ázsia.

A világtörténelemben talán egy példa sincs arra, hogy az összes hatalmasságok csapatai egyetlen fővezér alatt csoportosultak volna. Nem is lehetett két oknál fogva. Elsőbb is azért, mert valamennyi hatalom még sohasem értett egyet, mert az érdekek mindig szétváltak egymástól s így például a Napoleon ellen indított hadjáratban több hatalom semlegességben maradt.

De nem küldhettek ki egyetlen fővezért azért sem, mert mindenik állam a maga érdekeit féltette még a kinevezendő fővezérrel szemben is.

Az első eset tehát, hogy mindenik állam félretéve a maga féltékenységét

közös egyetértéssel biztak meg *Waldersee* grófban. Sok akadályt kellett így is leküzdeni. A legkomolyabb akadály mégis francia és angol részről merült fel. A francia antagonizmust nem kell magyarázni. Egészen bizonyos az, hogy ha nem az orosz császár részéről indul ki a kezdeményezés, úgy a francziák sohasem egyeztek volna bele egy német főhadvezér kinevezésébe. Epoly bizonyos az is, hogy ha az angolok Transzvámban lekötve nincsenek, úgy a legelkeseredettebb küzdelmet vívták volna meg azért, hogy angol katonát állítsanak a szövetséges csapatok élére.

Most csak az a kérdés és ez ma talán az egyedül igazán érdekes dolog az egész kínai háborúban, hogy meddig marad meg *Waldersee* gróf főparancsnoknak.

Nem személyi kérdés ez, épenséggel nem, nem is hatalmi kérdés, hanem a hatalmak egyetértésének a kérdése. Addig, a míg *Waldersee* vezeti a kínaiak ellen a hadműveleteket, addig az egyetértés fennmarad és ha époly vitézül, mint erélyesen harcolva rövidesen odáig lesz képes a bizalmat maga iránt fenntartani, hogy a békét ő köthesse meg, akkor a kínai háború gyümölcsöző lesz nemcsak a hatalmakra, hanem a civilizációra is.

Ellenkező esetben óriási bonyodalmak kiinduló pontja lesz a kínai hadjárat s ezeknek a bonyodalmaknak a megoldási helye már nem Ázsia, hanem Európa lesz.

Meddig hordja tehát *Waldersee* gróf a tábornagyi pálcát Kínában? Ez a kérdés.

Szerb diákok összeesküvése.

Arad, augusztus 28.

A magyarországi szerb nemzetiségű tanuló, akik a magyar szent korona területén a magyar állam aegise alatt s annak jótéteményeit élvezve, az elmúlt nyáron érettségi vizsgálatot tettek, számszerint *hatvan-nyolcvan* — mint értesülünk — *Kálács* Döme, a zombori szerb praeparandia tanárának és több karlóczai tanár vezetése alatt Szerbiába rándultak, hogy a „kedves Szerbiának gyönyörű vidékeit betutazzák, az összes szerb vidékekről összesereglett testvérekkel ölelkezzenek s hogy az egész szerbségnek az egyetértésnek mérhetetlen nagy akkordjából *egy* hangot juttasson, mely, mint a jobb szerencsének visszhangja, megszólaljon a szerbség jövője felett.“

„Hát mi ne mutassuk meg — így szólnak a kiránduló ifjak a szerbségnek — a jobb jövőnek hajnalát? Hát a szerb ne lássa az első lépést, melyet a szerb Omladina a szerbség szellemi egysége felé tett? Saját erőnkől nem birtunk méltó emléket emelni testvéri találkozásunknak. Megkértük ősz költönket, *Zmaj-Jovanovics* Jovant, engedje meg, hogy *Álomképei* III. részét nyomassák ki Szerbiában való érettségi találkozásunk emlékére.“

Ez a magyarországi szerb iskolákban uralkodó szellemnek gyümölcse. A zombori praeparandiában, az újvidéki és karlóczyi szerb gimnáziumokban és az összes szerb népiskolákban és a szerb családokban uralkodó szellem ez, amely szívesen fogadja a magyar nemzet és a magyar állam kezéből az odanyújtott szellemi kincseket. Szívesen fogadja a közművelődésnek bőven osztogatott áldásait, nem szólva az anyagi

TÁRCA.

Boldogság.

— Egy öreg katona naplója. —

Irta: Lovik Károly.

A világ már nem sokáig marad világ, ha megéri, hogy a magamfajta vén katona is tollszárat vesz a kezébe és firkálni kezd. Nem is tudom, hogy támadt ez az ötletem, de a történet, amit leírni próbálok, amolyan költőnek, például *Horátius*nak avagy *Körner*nek való téma, és azért megírom. Nekem ugyan kisebb gondom is nagyobb annál, hogy máskor illysmivel töltssem az időmet. Reggeltől estig elég más dolgom akad. Ha Péter megborotvált, kísértőlk a mezőre és az orvosi utasítás szerint két órát gyalogolok. Ezalatt azzal szórakozom, hogy kivesszem az órámat és megnézem, hány perc alatt jutok el a malomtól a keresztutig, avagy megbecsülöm, hány lépésre lehet a patak a hársaktól. Hazaérkezve megcsókolom a feleségemet, megreggelizem és elolvasom a régi katonai újságot.

— Lám, lám — mondom — *Stepansky* már őrnagy lett és, ime, no' nézd, *Petz*et is előléptették. Ki hitte volna erről a nyápicz legényről. Es *Aich* báró nyugalomba ment. Végre! Hej, fellélekzik most a dandár.

Unkóntelenül én is fellélekzem, mert jól

lehet rég ekerültem a báró keze alól, titokban hogy, hogy nem, mégis féltém tőle, sőt rémes bajsza gyakran álmaimban is kísért. Ezek után kiadom Péternek a parancsot, mit csináljon, milyen ebédet hozzon (mert a feleségem nem szeret otthon főzni), hogyan gyomlálja a kertet s összeszidom, mert a csizmáimat nem fényesítette ki eléggé és a fali óra megint tíz percczel késik. Csodálatos, ezek a civilek se cipőt, se órát rendben tartani nem tudnak. Tizenkettőkor megebédelünk, aztán feleségem kicsit ledől aludni, én pedig a cukrászdába ülök és az öreg *Schweidnitz*zel (nyugalmozott katonai állatorvos) sakkozom. *Schweidnitz*nek nagy szerencséje van s ezen gyakran összevesztünk, mert engem pulykaméreg fog el, ha a királynémat egy állatorvos elcsipi. Este ötkor haza sétálok, elbeszélgetek a feleségem vendégeivel és nyolczkor megvacsorálunk. Kilenczre ágyban vagyok és többször arról álmodom, hogy *Aich* báró helyére neveztek ki.

Ez egy nyugalmazott kapitány élete. Kéves emberrel érintkezem s kivált a fiatalságot kerülöm. A kellő respektus ma már nincsen meg s gyakran megesik, hogy huszonöt-harminc éves fiatal urak úgy beszélnek velem, mintha a pajtásuk volnék. Hiszen — szó sincs róla — én is voltam fiatal katonatiszt. A polyák lányok erről talán tudnának egyet s mást mesélni. Am azért a császár kabátját mégis bizonyos tiszte-

let illeti meg, ami a mai kornál, sajnos, kivészen van.

De maradjunk a lányoknál, mert hiszen ezért rágom most a pennát. Mint mondtam, *Galicziában* állomásozva, sok szép kalandban volt részem. Van egy lánám, amely még most is tele van báli ordókkal, selyem zsebkendővel, hervadt virágokkal, bonbonokkal és egyéb ostobaságokkal. A családokban ennek révén bizonyos szaktekintélynek ösmernek el s talán ennek köszönhettem, hogy egy nap (persze még házasságom előtt) az egyik távoli unokaöcsém, akinél kevesebb haszontalanabb ficzkót hordott hátán a világ, egy nap azzal dicsekedett el nekem, hogy egy ifjn lányt megcsókolt.

Megcsókolt! Teringettét! ennyire én nem vittem, mert — becsületes katona vagyok — ha megcsókolom, akkor nőül is veszem; az pedig vagyoni körülményeim miatt akkoriban lehetetlen volt.

— Nos és — mondám — mikor lesz a kézfogó?

— A kézfogó? — nevetett a gaz kópé — csak nem hiszed, hogy az a csók komoly természetű volt? . . . Tudod, mind a ketten fiatalok vagyunk . . . Ki gondolna mindjárt házasságra?

— Teringettét! — pattantam föl, asztalomra csapva — te a szivedre veszed, hogy szerencsétlenné tégy egy ifju gyermeket?!

jólétről, melyet a haza földje a szerb nemzeti-ségű polgároknak nyújt és az ilyképpen nyert szellemi kincseket arra fordítja, hogy idegenbe menve, ellenséges érzülettel forduljon azon föld ellen, mely emlőjével táplálja.

Mit kerestek a magyarországi szerb matu-ránsok Szerbiában? Mi szándék vezette őket az állam- és a világ-érvényű iskolai bizonyítvány megnyerése után azon területre, melyről csak ellenséges indulat szokott a magyar nemzet felé hangozni? Avagy azt hiszi Kálics Döme zombori praeparandiai tanár és azt hiszik az érettségit végzett szerb ifjak, hogy szerbiai ki-rándulásukat csak ártatlan gyermekjátéknak te-kintjük?

A fönnebb idézőjel között közlött szöveg, melyet az ujvidéki Zasztava folyó év 159. szá-mából vettük ki, elég világosságot vet a kirán-dulók szellemére, mely az egész szerbségnek jobb jövőjéről álmodozik. Nem tehetünk róla, nagyon is világosan áll szemünk előtt a haza-fiatlanság, a magyar állam ellen való törésnek szándéka a szerb ifjaknak kirándulásában. És eléggé fontos oknak tekintjük e kirándulást és az abban megnyilatkozó szellemet arra, hogy Magyarország kormányzói megkérdezzék Kálics Dömét és magyarországi társait, hogy mi keresni valójuk van hatvan—nyolcvan ifjuval Szerbiában?

A vázolt esemény csak egyike azon sok-nak, mely a titoknak mélységéből fölszínre ke-rül. Csak egyik megnyilatkozása azon szellem-nek, amelyben a magyarországi szerb iskolák és társadalom az ifjaknak lelkét megtölti. Ily körülmények között a legfontosabb magyar kormányzati kérdések közé tartozik az ujvidéki főispáni székek betöltése. Az eddigi köztudat Zákó Milán képviselőben látja a jövőndő ujvi-déki főispánt. Szerb nemzetiségű, magyar ne-velésű, aki tökéletesen bírja a magyar szót. Vajjon meg fog-e felelni a magyar kivánalmak-nak Magyarország e nagyon fontos végvárá-ban? Zákó Milánról nehezettel említik egy-házi körökben, hogy daczára az egyházpoltikai törvények ide vonatkozó intézkedéseinek, ka-tholikus anyától született első leánygyermekét a szerb templomban kereszteltette.

Fontos körülmény ez, annak megítélésével, mekkora a törvénytiszteletnek mértéke a jö-vendő főispánban.

Több kommentárt ezen, esethez nem fü-zünk. Mindenesetre elég intő szó ez arra nézve,

hogy a legekiszponáltabb nemzetiségű városban, Ujvidéken csak az legyen főispán, aki szívben, lélekben, gondolkodásban, cselekedetben egé-szen magyar.

TÁVIRATOK.

Baleset a hadgyakorlaton.

Parciennes, (Belgium) aug. 28. (Saját tud. táv.) Egy hadgyakorlaton, amelyben dsidások és testőrök vettek részt, a két hadtest csapatai összeütköztek, mert nem hallották jókor az Allj! vezényszót. Egy katona csonttörést, három katona könnyű sérülést szenvedett.

A transzváli háboru.

London, augusztus 28. (Saját tud. táv.) A *Reuter*-ügynökség jelenti Maszeruból teg-napi kelettel: Senekalnál és Betlehemnél három kis bur csapat bukkant föl. *Roberts* tábornagy azt jelenti, hogy a huszonha-todiki ütközetben öt embere elesett és 58 megsebesült. *Buller* csapatai ott ütötték föl táborukat, ahol az éjszaka érte őket. Tegnap Salisburytól mintegy 13 órányira egy hidról lezuhant egy tehervonat. Ot ember odaveszett.

A kínai háború.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 28.

Kína ügyében egy új, de nem egészen ismeretlen fordulat kísért: az európai „szövetségesek” féltékenyen irigykednek és intrikálnak egymás ellen, a világot pedig ismét mesébevaló táviratokkal bolondítják el. A főintrikus ez idő szerint Oroszország, a mely teljesen a maga szakálára dolgozik és sem harcaiban, sem paktumaiban nincs tekintettel a többi európai államra, a fő bolondító pedig Anglia, a mely, mint Németországban állítják, a maga képzeletéből és saját czéljaira gyártotta a császárnő elfogatásá-nak rémes hírét.

Igy aztán nem sokat ér, ha a kínaiak ellenálló ereje hanyatlik, mert legalább is

olyan mértékben gyöngül az európaiak hadserege, a melyet különféle érdekek széjjelhuznak s nem sok kilátás van a gyors békekötésre sem, míg a béke és egyetértés a szövetségesek között teljes mér-tékben helyre nem áll.

Mai távirataink a következők:

(Kivilágítás és rosszalás.)

Sanghai, aug. 28. Az idegen konzulok rossz-szalásukat fejezték ki a városnak Peking fel-szabadulása öröme tervezett kivilágításáról és értésére adták a városi hatóságnak, hogy a ki-világításban nem fognak résztvenni. Azt beszél-lik, hogy az angolok a Jangcze völgyében va-lami fontos lépésre készülnek.

(A német expedíció ára.)

Berlin, aug. 28. Németországnak Kinába kiküldött katonai expedíciója rengeteg pénzbe kerül. A kirendeltség eddigi költségei már száz millió márkát emésztettek föl.

(A szövetségesek haladnak.)

London, aug. 28. A szövetséges csapatok, mint Sanghaiból jelentik, már megszállták a Pekingtől nyugatra eső tartományokat is.

(Az osztrák-magyar sebesültek.)

Bécs, aug. 28. *Winterhalder* Tivadar sorha-jóhadnagy, a ki *Thomann* fregattkapitány ki-séretéhez tartozik s a kire a kapitány fősi ha-lála után a különítmény vezetését bízták, azt jelenti, hogy monarchiánk expedíciójának se-besültei egy darabig Takuban maradhattak, mert ennek éghajlata kedvezőbb Pekingénél.

(Világbolondító angolok.)

Köln, aug. 28. A *Kölnische Zeitung* egy berlini táviratában figyelmezteti a közönséget, hogy ne higgyen az angol szenzációs távira-toknak, melyek utóbb megint hamisan azt je-lentették, hogy a császárnét elfogták és hogy oroszország Khinának hadat üzent. Megbízha-tók csak az orosz táviratok, melyekből kide-rül, hogy a császárné, a császár és az egész kormány elmenekült, ami a szövetségeseknek a béketárgyalások megindítását nagyon megnehe-zíti. Ennyiben a kormányapparátus eltűnése nem nagyon örvendetes, de hogy a kormány Kína belsején nagy csapattömegeket szervez-hetne, nem valószínű, mert a kínaiak ellenálló képessége teljesen megtörtött.

— De Hugó — szolt — ez egyszer más dolog. A lány különben is kissé kaczer . . .

— Semmi más dolog! Csak egy dolog van a világon s az a becsület, mely azt parancsolja hogy te hibáztál, hát tedd jóvá.

— Te a középkornál tartasz — mondta a haszontalan — ki veszi az ilyen apróságot komolynak!

— Annak veszem én! — szoltam és han-gom ugy harsogott, mintha kommandiroznék. — Végre is te is az én nevedet viseled s én nem akarom, hogy az a név ilyen történetekkel le-gyen kapcsolatban!

— Tégy amit akarsz — felelt öcsém dü-hösen és elrontott.

— Meg is teszem! — kiáltottam fenyege-tőleg utána.

Az igazat megvallva sokáig nem tudtam, mit csináljak? Ennek daczára másnap felvet-tem fekete kabátomat és ellátogattam Sikorsz-kyékhoz. Ugy véltem, hogy felvilágosítom, mi-lyen csélcscsappal volt dolguk és nevemben expi-álom őket.

A cseléd nagy reverenciával fogadott: a szolgálta szászados urnak hívott, a leány apja pe-dig feszesen, akár egy rekruta, kérdezte meg, elfogadok-e tőle egy csipet burnót? Szeretem az ilyen embereket. Maga a leány anyja is tud-ta, mivel tartozik egy kiszolgált katonának és az ütközeteimről beszélgetett. Zsófiáról csak any-nyit jegyzek meg, hogy bájos és friss volt, mint egy ma fölavatott kadét.

Meg kell vallanom, hogy első nap nem sokra mentem. Kerültük az esetet és a kölcsö-nös udvariasságoknál maradtunk. Az apa meg-hívott másnapra ebédre. El is mentem. Többen voltunk együtt: a lelkész, a jegyző és egy ki-szolgált főhadnagy, akivel annyira elbeszélget-tünk Aichről, Petzről és Stepanskyról, hogy újra elmaradtunk a tárgytól. A vendégek és a család nagy tisztelettel hallgattak. A lány több-ször odajött hozzám és így szolt:

— Parancsoljanak egy szelet tésztát . . . János, tölts az uraknak bort . . . Megengedi kapitány ur, hogy önt egy csibukkal megki-náljam?

Mialatt e szavakat mondta, a földre sze-gezve tekintetét és egy kissé elpirult. Én jóaka-rattal néztem rá és így válaszoltam.

— Köszönet a bájos Hébenek.

Ismét hazatértem anélkül, hogy öcsémről szó esett volna. Meg kell vallanom, ebben rész-ben magam is hibás voltam. A hangulat oly barátságos volt, a lány arcza oly elégedett, hogy önkéntelenül elhalasztottam mondani valamit, amelyek bizonynyal komor felhő et teremtettek volna.

— Közvetkező bétén aztán azzal az eltö-kélt szándékkal fogtam be öreg Gretchen-emet, hogy most már csakugyan elintézem a család becsületét. Tudja isten, miért, mégsem értem czélt. Gyönyörű, meleg tavaszi nap volt, künt sétáltunk Zsófiával a kertben és a leány megmutatta nekem a rózsáit. Egy nagy piros

rózsát a gomblyukamba tűzött és azt mondta; hogy ne dobjam el a szegény, ártatlan rózsát. Teringettét! Ezek a szavak, amelyek valami hasonlatfélék akartak lenni, a szívembe vág-tak. Melegem lett és jobb karomat, amelyben pedig mohos csuz ül, egyszerre könnyűnek éreztem.

— Nagysád — mondtam — önnek nincs gyermekkel dolga, hanem egy férfival, aki az élet keresztútjében edződött meg. Megbecsü-löm a virágot!

A leány lesütötte szemét és hallgatott. Lehetetlen, hogy ez a szende gyermek lett volna az, aki magát megcsókolni engedte volna attól a széktőlól!

Amint hazaértem, öcsémet hozta elém a sors. Tudom, hogy kissé elpirultam és le akartam venni kabátomról a rózsát. De az-tán megembereltem magamat és kiegyene-sedtem.

— István — mondtam — az a történet, amit a multkor regéltél nekem, kissé valószí-nűtlenül hangzik.

István merően, de kissé gunyosan nézett a virágra és vállat vont.

— Azt hiszed . . .

— Jogom van azt hinni — feleltem a jog szót hangsúlyozva.

— Akkor nyilván én tévedtem — mosoly-gott István. — Ugy-e bár így érted?

— Valld be — mondtam és éreztem, hogy

A kaszárnya-kölcsön.

— Ujabb módozat. —

Arad, augusztus 28.

Az aradi honvédhuszár laktanya építési kölcsönéről sok szó esett az utóbbi időben. A közgyűlés ama határozata, hogy a szükséges összeg a város tulajdonát képező regále kártalanítási kötvények értékesítése által teremtesék elő, komolyabb megfontolás után, ellenzésre talált. Ez a hangulat, melyet a város anyagi érdekének meg nem felelő módozat idézett elő, legelőször lapunkban nyert kifejezést s tárgyaltuk a dolog káros voltát a kellő megokolással együtt több ízben s legutóbb tegnap is, mikor a kölcsön ügy tárgyalására összehívott pénzügyi bizottsági ülés adott a dolognak aktualitást. Ma ment végbe ez az ülés és kaszárnya-kölcsönben teljesen új fordulatot eredményezett, olyan formán, hogy a regále kártalanítási kötvények egy részének eladása helyett a kötvényekre való lombard kölcsön felvételét hozza mai határozata alapján a pénzügyi bizottság javaslatba a törvényhatóságának.

Az ülésen, mely Kádas Kálmán adóügyi tanácsnok elnöke alatt folyt le, először is a *Hazai Első Takarékpénztár Egyesület* ajánlatát tárgyalták, mely kedvezőtlenebb, mint a *Jelzálog Hitelbank* elvetett ajánlata. Az említett pénzintézet az ötven évre felveendő 448.000 koronás kölcsönt 5.45% mellett adná 94 $\frac{1}{2}$ % árfolyam mellett, 1% jutalékot levonva.

A bizottság az ajánlatot nem fogadta el.

A gyűlés folyamán a polgármester a „Hazai” egy újabb ajánlatot küldte a bizottság elé. Ez az előbbtől annyiban különbözik, hogy a jutalék 1 $\frac{1}{2}$ %-ra. Az újabb ajánlatot is elvetették.

Ottenberg Tivadar örömét fejezi ki, hogy a „Hazai” ajánlata alkalmat adott neki, hogy az ügyhöz hozzá szólhasson. A közgyűlés határozatát ellenzi s ha a pénzügyminiszter meg is engedni a regále kártalanítási kötvények értékesítését, mint a város képviselő testületének tagja, ellenzi ezt a módozatot. Mindenekelőtt nagy árfolyam veszteség érné a várost a kötvények kikötményezésével, miután ezek árfolyama most 94—95%, ami igen alacsony. Ha később vissza akarná váltani a város a kötvényeket, megeshetik, hogy nagyobb, talán 100%-nál is magasabb lesz az árfolyama, mint erre már volt is eset. Nem látható előre továbbá, hogy nem-e lesz a városnak szüksége e törzsvagyona

Ajánlja, hogy a rossz pénzviszonyokra való tekintettel átmeneti kölcsön útján segítsenek. A szükséges összeget vegye fel a város mint lombard kölcsönt a kötvényekre. Így 80%-ot kaphat a város a kötvényekre 5 $\frac{1}{2}$ %-al, de lehet, hogy még kedvezőbb feltételek mellett. Ennek előnye, hogy törlesztést nem kell fizetni s így a 448.000 korona helyett csupán 400.000 korona felvétele szükséges. Ez összeget nem kell egyszerre felvenni, hanem az építés kívánta folytatólagos részletekben. E módozat által eléri a város, hogy a lombard kölcsön után fizetendő kamat évenként mindössze 123 koronával lesz nagyobb, mint azon összeg, melyet a kaszárnya-bér fejében a kincstártól kap. Amint pedig javulnak a pénzügyi viszonyok, kedvező törlesztéses kölcsönt vesz fel a város, mint ezt eddig is tette.

Tedeschi Viktor szólott ezután a dologhoz, helyeselve Ottenberg javaslatát s azt mindenben elfogadásra ajánlotta.

Kohn S. N. hasonló értelemben szólott.

A pénzügyi bizottság Ottenberg javaslatát egyhangulag elfogadta.

Kádas Kálmán tanácsnok felkérte Ottenberget, hogy a közgyűlésen, ha az ügy tárgyalásra kerül, terjessze elő is indokait.

Vágó Amália bűnlajstroma.

— A legújabbán fölfedezett betörés. —

Arad, augusztus 28.

A veszedelmes és már fogva lévő aradi betörőnőnek megint szaporodott a bűnlajstroma. Vágó Amália még, úgy látszik, sok mindennel adósa a rendőrségnek, mely Szegeden naponta előveszi és vallatja a hirhedt kalandornőt. Ma is egy újabb betörést fedeztek fel utólag, melynek szintén Vágó Amália a tettese.

Egészen véletlenül derült ki ez a bűntény. Fírbás Nándor ipariskolai igazgató, aki családjával együtt több héten keresztül távolt volt a városból, ma táviratot küldött a vele egy házban lakó Hauser Rezső felsőkereskedelmi iskolai tanár feleségének, felkérve, hogy szellőztesse ki az emeleten lévő lakását, mert holnap hazaérkeznek.

A lakás ajtaját kinyitva, rögtön feltűnt a nagy rendetlenség, melyet csak idegen kezek idézhettek elő. A szekrényeket fölnyitva, a holmikát a szobában szanaszét szórva találták. Az ajtók mind tárva-nyitva voltak, csak a konyhaajtó volt rendesen bezárva.

mellett. Sikorszkyék boldogok voltak, Zsófiám ragyogott és a főhadnagy, akit szintén meghívtak ebédre, bajtársi szavak kíséretében ránk üritette poharát.

Az esküvő pár héttel később történt meg és e szép napon, részben feleségem kérésének engedve, megbocsátottam öcsémnek is. Nem vagyok haragtartó ember és ha a feleségem nem neheztelt a hazugra, énnekem még annyi okom sem volt; sőt ha meggondolom tulajdonképen halálával kell lennem iránta, hiszen ő hozott össze bennünket. De jogom van hinni hogy István azóta bizonytal meg ts komolyodott és letett a rossz szokásáról.

Most is, mikor e sorokat írom, nálunk van és udvariasságával iparkodik helyrehozni Zsófiával szemben azt, amit ellene elkövetett. Látom őket az írásom mellől: kint sétálnak a kertben és rózsákat szednek. Feleségem ragyogó arcán látom, hogy elfeledte a multat és neheztelése a rokoni szeretetnek adott szívében helyett.

Eddig szól a történetem. Ha költő volnék, persze szebben megírtam volna és a végére két soros verses morált illesztettem volna. De nem vagyok poéta, csak egy tollforgatóhoz nem értő öreg katona s így a morált minden fejtörésem dacára sem tudtam megverselni.

Meglepő fölfedezésre jutottak a cselédszobában, ahol egy ránk ezüstneműt az ágyban elrejtve találtak. A szekrényfiokok mind ki voltak ürítve és össze-vissza dobálva. A padon gyertyacsöppek voltak láthatók.

Nyomban értesítették a rendőrséget a fölforgatott lakásról, mely kétségtelenül a betörő működésének nyomait viselte magán. Rainer József főkapitány és Kürthy Elek rendőrbiztos jelentek meg a helyszínén, konstatálva, hogy az üresen lévő lakásba betörést követtek el.

Vágó Amáliára volt mindjárt a gyanu, a kit rendőrök kísérték ki az említett házba. A gonosztevő amazon beismerte, hogy ő követte el a betörést augusztus 12-én, vasárnap délután, tehát közvetlenül elfogatása előtt. Álkulcsal nyitotta föl a lakás ajtaját, míg a közbelső ajtókat és a szekrényeket baltával és késsel feszítette föl.

— Hát aztán miért nem vitte el az ezüstneműeket? — kérdezte a főkapitány a tolvajnőt.

— Mert nem tetszettek, — felelte kihívóan Vágó Amália.

Csak annyit ismer be, hogy egy kabátot vitt magával. Természetesen csak Fírbásék hazajövele után lehet megállapítani az ellopott tárgyak lajstromát. A rendőrség azt hiszi, hogy még több betörést követett el Vágó Amália itt és Aradon is, melyekre vonatkozólag nem sikerült őt vallomásra bírni.

Öngyilkos bankhivatalnok.

(Halálugrás a negyedik emeletről.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, augusztus 28.

Fiatal, élete legszebb korszakát élő, huszonkilenc esztendőes ifju rohant ma Budapesten önként a halál torkába. Jómódu szülők szépményü fia, aki előtt fényes életpálya állott, aki gond nélkül élhetett volna; aki családjának szemefénye mindene volt, gyászba borította ma a főváros egyik jólismert népszerű uri családját.

Jób Károly az Egyesült Fővárosi Takarékpénztár helyettes vezérigazgatójának fia az Egyesült Fővárosi Takarékpénztár budai fiókjának legszorgalmasabb tisztviselője ma kora reggel fél hatkor szüleinek Gyár-utca 17. szám alatti lakásán a negyedik emeletről leugrott és szörnyet halt. Szülei még aludtak, ő maga nem volt odahaza és csak reggelfelé tért haza valahonnan, ahol mint az utóbbi időben ugyszólván kivétel nélkül minden este ivott, mulatott.

Jób Károly, aki valaha szeszes italhoz hozzá nem nyult, az utóbbi napokban óriási változáson ment keresztül. Ivott, egyre ivott, úgy, hogy kisebb mérvben bár, de határozottsággal észlelhetők voltak a delirium tünetei. Egyre idegesebb lett és mind jobban idegenkedett a társaságtól.

Ma reggel, mikor a házmester a kaput kinyitotta, semmi különösét nem velt észre rajta. Kifizette a kapupénzt és felsietett a lépcsőn. A házmester bement a lakásba és lefeküdt, míg Jób Károly ahelyett, hogy szülei második emeleten lévő lakására tartott volna, fölment a negyedik emeletrre.

A házban mindenki aludt még jóformán teljes csönd volt. Egyszerre hatalmas zuhanás hallatszott, amely fölriasztotta az alvó háziakat. A házmester és a lakók kirohantak; a szűk udvar sárga koczkáin ott feküdt összezúzva az életunt ifju. Koponyája darabokra hullott, párolgó, forró vére pirosra festette az udvart és a falakat; ő maga pedig kiszívott egyetlen szó, egyetlen jajkiáltás nélkül. A boldogtalan ifju szörnyet halt.

szavaim ünnepies komolysággal hangzanak — hogy füllentettél.

— Hogy füllentetem? — kérdé öcsém és furán nézett reám.

— Igen, hogy nem mondtál igazat. Allitásokat érvek döntik meg s nem volna szép, ha ennek dacára egy lány hírét beárnyékolni akarnád.

István egy ideig mintegy elképedve hallgatott, aztán megint a rózsára nézett és könnyen mosolyogva így szólt:

— Tehát füllentetem, ha magának úgy tetszik.

Jóllehet nem vagyok barátja a hazug embereknek, ez a szó mégis mint a megváltás trombitája harsant felém. Amit sejtettem, igaz volt. Zsófia személyét a legkisebb szeny sem érthette.

Alig tudtam megvárni a holnapot és már korán reggel ott voltam Sikorszkyéknál. Még egy utolsó próbát tettem, megkérdeztem a lányt, igaz-e amit az öcsém róla állított.

— Oh kapitány ur — kiáltott az fel — végem van!

A rágalmat még eltűrném, de azt, ha én elhiszi, soha sem viselem el. Isten önnel! megölöm magamat!

El akart szaladni, de én olyan érzéssel, mintha ütköztem volna, megfogtam és nem engedtem el. Fölemeltem kis fejcskáját, s szemébe néztem és . . . de mit szaporítsam a szó? Délben mint jegyesek ülnek egymás

Szülei mitsem tudtak a dolgról, mélyen aludtak, mikor a hiób hirrel bekopogtattak.

Az öngyilkost édes apján és anyján kívül férjétől elváltan élő nővére és most szigorlatozó orvosnövendék fivére gyászolják. A két-ségbeesett szülők, akiknek halvány sejtelmük sincs arról, hogy mi készítette a boldogtalan fiut erre a sötét elhatározásra, azonnal intézkedtek és az összeroncolt hullát beszállították az Entreprise embereivel a törvényszék orvostani intézetébe.

A soros vizsgálóbíró és a törvényszéki orvos reggeli hét órakor megjelentek a szerencsétlenség véres színterén és jegyzőkönyvet vettek föl.

Jób Károly egyetlen sor írást sem hagyott hátra, ami magyarázatát adná a sötét titoknak. Beszélnek sok mindenről, de az igazi okot föl nem derítik — a tragédia titkát elvitte magával a boldogtalan ifju. Elvitte oda, ahol megszűnik minden fájdalom; ahonnan meg nem tér soha.

Meghalt, mert szenvedett; mert boldogtalan volt és mert gyöngé volt fölvenni a harcot, a férfias küzdelmet a sors üldözései ellen.

SZINHÁZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Szerda: Virágfa kadas, vígjáték.
Csütörtök: Apród, dramolette.
Péntek: Haza, dráma.

* **Cumberland** előadása izgatta ma a közönséget, mert ő a hírlapok referádája szerint meglepő módon találja ki egyesek gondolatát. A gondolat-olvasó kicsiny, elegáns megjelenésű uri ember, aki művésziesen töri a német nyelvet és meglepő mutatványokkal hitette el, hogy mások gondolata előtte már nem titok. Az első mutatványa az volt, hogy négy urat kért fel a színpadra; felhívására a színpadra mentek *Wiener* Gyula dr. és *Herz Andor* dr. orvosok, *Pálmai* Lajos dr. és *Kerényi* Béla dr. ügyvédek. A két előbbi elvezette Cumberlandot, a két utóbbi pedig a földszinten egy ur kabátjába szurta a tűt. A feladat volt a tűt megtalálni. Cumberland *Kerényi* doktor úterét megfogva egyenesen oda ment a földszint hátulsó padjaiban ülő urhoz és kabátjából a közönség ámulatára kivette a tűt. A második mutatvány egy képzelt rablógylkosság felfedezése volt. E célra *Szárnyassy* dr. új-arádi orvos bájos kis leánya egy késsel megérintette *Felhő* Rózsit, azután levette ujjáról a gyűrűt és *Parlagi* Kornélia ujjára tűzte. Cumberland bekötött szemekkel lejött a nézőtérre és a kis *Szárnyassy* leányt jelölte meg mint tettet, *Felhő* Rózsit, mint áldozatot, és *Parlagi* Kornélia ujjáról lehuzta az elrablott gyűrűt. A sikerült mutatványt zajosan megtapsolta a közönség. Érdekes volt a következő mutatvány: Két ur papírszeletekre írta fel gondolatban feladott parancsait, miket Cumberlandnak teljesíteni kellett. Az egyik parancs az volt, hogy a proscenium páholyban ülő *Leszkayt* vigye fel a színpadra és ültesse a karszékbe, a másik pedig, hogy *Felhő* Rózsit vigye fel a színpadra. A gondolatolvasó praecizze teljesítette a közönség zajos tapsa között a feladatot. Végül bekötött szemmel lerajzolta azon egyének arczképét, kire a közönség közül valaki gondol. Az egyik *Ferencz József* királyra gondolt és a gondolat-olvasó tényleg rosszul, de mégis felismerhetően lerajzolta a királyt. A mutatványok igen érdekesek voltak és a közönség jól mulatott rajtuk. Ezt megelőzte a *Süketnek kell lenni* című egy felvonásos vígjáték, melyben *Bács*, *Andorffy*, *Gáthy* és *Harmath* Józsa alaposan megnevettette a közönséget.

* **Színházi affér Kolozsvárott.** A kolozsvári Nemzeti Színház intendása kifogásolja Kolozsvár város tanácsának azt az eljárását, melylyel megengedte, hogy a czirkusz szeptember végéig tarthasson előadásokat Kolozsvárott. Több lap ebből az alkalomból megtámadta a várost, a mi aztán nyilatkozatra készítette a városnak egyik tanácsosát, *Salamon* Antalt. Tiltakozik az ellen, hogy a Nemzeti Színházat, ezt az ország nagylelkűségéből támogatott kulturintézetet féltsek a czirkusz konkurrencziájától. Vagy magas művészi színvonalon áll a színház és akkor nem árt neki a czirkusz, vagy a közönség ízlése sülyedt annyira, hogy színházi és czirkuszi mulatság között nem képes különbséget tenni, és ez esetben nincs menekvés. Ugy áll azonban a dolog, hogy a színház czirkuszi és orfeumi produkciókkal vetélkedő selejtes darabokat adat elő, és ezért nincs közönsége a színháznak. Érdekes, hogy a kolozsvári közönség ebben a kérdésben teljesen a városi tanács álláspontján áll, vagyis nincs megelégedve a kolozsvári színház jelenlegi vezetésével. Ez a hangulat regime-változásra is vezethet, mert *Bölonynék* lejárában van a szerződése.

* **Hat éves zongoraművész.** Szombaton este érdekes hangverseny lesz a Fehér Kereszt nagytermében. Egy ritka zenei tehetségű kis leány, a hat éves *Adeline de Germain* lép föl az aradi közönség előtt most első ízben. A romániai származású kis leány Európa számos nagy városában zajos sikereket aratott bámulatosan fejlett játékaival és művészi fölfogásával. Fényes tehetségének kiváló jele, hogy már most, gyermekkorában kezdte el a komponálást s néhány saját szerzeményű darabja több jeles zenész figyelmét magára vonta. — *Adeline Germain*, a kis csinos, élénk fekete szemű zongoraművész elhozta magával egész büszkeségét: egy bírálatokkal teliragasztott albumot. Német-, Francia- és Angolország tekintélyes lapjainak elismerő bírálati vannak benne s remélhető, hogy *Aradon* is nagy közönség előtt fogja művészetét bemutatni.

* **A színpad vonzereje.** *Pelham-Klinton* Hope Francziska asszony szeptemberben újra fel fog lépni *May Yohe* néven a new-yorki skála színházban és a könnyű muzsának fog áldozni. *May Yohe*, *Klinton* Hope lordot 1892-ben ismerete meg New-Yorkban. A lord rábirta őt, hogy Londonba költözzék át, hol már előbb sok babért aratott a lyra-színházban. Miután *Klinton* Hope nagyanyai részét már 1893-ban megkapta, nőül vette *May* Yohet. Őt évre rá 3,269.710 dollár erejéig tönkrementek. Most azután neje arany hangjával az elveszett milliókat vissza akarják szerezni. Az ifju *Edison* A. Tamás neje, a nagy feltaláló menyje is visszatér a színpadhoz, ki a new-yorki kaszinó-színház közönségének volt a kedvence. Boldog házassága alig tartott egy évig.

* **A fakir.** A kalandos regényeknek egészen új faja divatos most Angliában. A szentimentális szerelmi regényeket, betörő és rabló kalandokat már megunta a közönség s valami újat kívánt, a mely élvezhetőbb és érdekesebb mint a kontinensen lábrakapott nyakatekert irodalmi irányzatok bármelyike. Így születtek meg azok az angol regények, melyek a gyarmatokban játszódnak le s ezeknek a nálunk még nagyon is ismeretlen országoknak csodás életviszonyait mutatják be. *Nicol Megra*, a kinek „*A fakir*” című regénye most magyarul is megjelent, nagyon is számottevő alak ez újabb regényírók között. India bűbajos világába vezeti az olvasót, a kit rendkívül érdekfeszítő történettel gyönyörködtet. Egy hét esztendeig koporsóban alvó fakirnak az esetét mondja el, akin egy amerikai tudós kísérleteket végez, hogy a meghalás nagy problémáját kitanulja. Természetesen egy bájos szerelmi idyll is beleszővődik az érdekes regénybe, a mely a *Légrády* testvérek kiadásában a „*Legjobb könyvek*” című válogatásban jelent meg s egy koronáért vászonba kötve megrendelhető a *Légrády* testvéreknél Budapest, Váci-körút 78. és minden könyvkereskedőnél.

A meginterjuvult bandita.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

— Ha a rendőrség kezei közé kerülök, Szent Józsefhez fordulok mély áhitattal. Ő mindig velem van, segít szökésemben: ő az én megmentőm.

Nem mindennapi dolog egy bandita meginterjuvolása, különösen akkor, ha az oly érdekes személy, mint *Musolino*, a veszedelmes hírességű olasz rablóvezér, akit egy élelmes és bátor újságíró ezer méterre a tenger színe fölött interjuvult meg.

Az érdekes beszélgetésről tudósítónk a következőket jelenti:

Róma mellett a *Capparone* hegyen, mely ezer méternél is magasabb, a napokban a *Corriere di Napoli* című olasz lap beszélgetést folytatott *Musolino* Giuseppe híres brigantival, aki egész Calábriát rettegésben tartja hosszabb idő óta.

Musolino szép, szőke, megnyerő külsejű ifju: arcza napbarnított, élénk szemei magasabb műveltséget sejtetnek. A szerkesztőnek arra a kérdésére, hogyan lett ő rablónak, így felelt:

— En áldozata vagyok a földi igazságszolgáltatásnak és csak azért lettem rablónak, hogy ellenségeimen megboszulhassam magam, kik évekkal ezelőtt ártatlanul vittek a börtönbe, honnan azonban rövid idő után szerencsésen megszöktem. Azóta boszuvágyamat alaposan kielégítettem és elleneimnek nagy csoportját küldtem másvilágra.

Musolino elbeszélte az újságírónak, hogy két szép nőtestvére van, kik folyton siratják őt és imádkoznak érte. Kisebbik nővére *Grazia*, meg is látogatta az *Aspromonte* hegyen és térden állva kérte, hogy ne hagyja el őket.

— Hogy meghatottságomat elrejtthessem — mondá *Musolino* — el kellett taszitanom a leányt, úgy, hogy *Grázia* a földre zuhant. Aztán elszöktem e borzalmas helyről és azóta nem találkoztam családommal. Csak annyit hallottam később, hogy atyám sokáig betegeskedett.

Musolino e szavaknál nagyon meghatott-nak látszott; szemei megteltek könnyekkel és keservesen sirt.

Eközben véletlenül szétnyílt az inge és az újságíró megpillantott egy amulettet, mely selyem zsinóron függött *Guisepe* nyakán. Az újságíró érdeklődött ez amulett iránt, mire a rablóvezér könyező szemeit megtörölve, áhitattal érintette ajkával ez emléket és így szólt:

— Ha a rendőrség kezei közé kerülök, Szent Józsefhez fordulok mély áhitattal. Ő mindig velem van, segít szökéseimben, ő az én megmentőm. Ez az amulett is őt ábrázolja.

Az újságírónak arra a kérdésére, vajjon nem érez-e lelkiismeretfurdalást az elkövetett gyilkosságok miatt, így felelt:

— Az ördögre mondom, hogy nem! Ellenségeim azt akarták, hogy úgy pusztuljak el, mint egy kivert kutya. Ártatlan voltam és ők mégis megvádoltak. Nem ösmerem azt az érzést, melyet úgy hívnak: lelkiismeretfurdalás. Csak el vagyok keseredve, hogy néha-néha tévedtem áldozataimban és ártatlanokat is meggyilkoltam.

— És mihez fog kezdeni, ha boszuját kielégítette? — kérde a kíváncsi újságíró.

— Ki fogok vándorolni — felelt a rabló — és ha ez nem sikerülne, meg fogom csókolni amulettemet és aztán — nyugodtan golyót röpittek fejembe. Élve nem kerülök ellenségeim kezébe. De ha mégis sikerülne nekik engem elfogniok — arra is gondoltam.

És e szavaknál kis üveget vont elő mellényének zsebéből, melyre *halálfejes* vignetta volt ragasztva.

Ezután vállára vette kétsövű fegyverét, szorosabbra füzte derekán övét, melybe két revolvert és törét dugta.

— Szent Józsefem, légy velem! — szolt — és nyomtalanul eltűnt a hegyes vidék őserdőiben.

Végzetes fogadás.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától —

Nagyvárad, augusztus 28.

Hangos csimpolya szótól visszhangzott vasárnap egész nap Kis Ujfalun Sternberg Gábor korcsmája. Összegyültek ott nagyszámban a falu román lakosai mélységes bubánatukat egy-egy féllitereske spiritusz, jófajta gabona pálinkába ölni, mert hire van ám környékszerte a Sternberg korcsma jóféle pálinkájának.

Ugy vasárnaponként már a kora reggeli órákban gyülekeznek az atyafiak a füstös korcsmába nagy élvezettel szopogatják a spiritusszal telt flakó ártalmas tartalmát, nagyokat kurjongatva közbe, civakodnak, évődnek egymással; a vége pedig mindig egy-egy kis parázs verekedés szokott lenni a dáridónak. Tegnap azonban halálos végű szerencsétlenséget idézett ott elő az éretlen korcsmai kötekedés.

Már a kora délelőtti órákban hárman ültek együtt külön egy kis asztalnál. *Krecsun Lup*, *Styopu Petru* és *Blidar Pável* csendes pipaszó mellett szürcsölgetve a gyomorégető szeszt. Sok mindenről esett szót köztük, míg egyszer csak a halászatra terelték a beszélgetés témáját. Arról vitatkoztak, hogy a közeli Kőrösből mennyi halat lehetne egy fél nap alatt maszlaggal kifogni. *Blidar Pável*, a falu legszenvedélyesebb halásza e téren a legnagyobb szakismeretekkel bírván, erősen állította hogy egy fél nap alatt akár kétszáz halat is ki lehet maszlaggal fogni. Társai ezt kétségbe vonták. Szószót követett, egyszer csak felugrik *Blidar Pável* s odaszól *Styopu Petrunak*:

— Fogadjunk, hogy lehet!

— Fogadjunk, nem bánom.

— Mibe?

— Hát egy egyesztendő üszőbornyuba mondta *Styopu*.

— Eb a ki megbánja — csapta belé *Blidar* tenyerét a *Styopu*éba. — Estére itt lesz a kétszáz hal, te meg addig irasd át az üsző pakszusát a nevemre.

Blidar Pável pedig fogta botját, egy félliter pálinkát töltetett magának a korcsmárossal utavalóul, magához vett egy fél kiló maszlagot és ballagot kifelé a Kőrös partra halászni. De *Blidarnak* nem volt szerencséje. Órákig gázolt már a sekélyes vízben, szórta a maszlagot a vigan uszkáló halaknak és mindössze csak 15—20 darabot sikerült kifognia.

— Már esteledett is, közeledett a hazatérés ideje, midőn *Blidar* kénytelen volt belátni, hogy fogadását elvesztette és oda kell adnia egyetlen üsző bornyát a nyertes *Styopunak*.

Ez annyira bántotta a vesztés *Blidart*, hogy nagy szegényében és elkeseredésében fogta a még megmaradt maszlagot, belemorzsolta a magával hozott pálinkába és egy kortyval felhajtotta az ily módon megmérgezett italt. A méreg hatása aztán csakhamar jelentkezett a szerencsétlen embernél, aki hazatérében összerogyott és nagy kinok közt fetrengett az utban, nem messze a falutól.

Itt akadtak rá késő este azok, akik ros-

zat sejtve keresésére indultak. Nyilvánvaló volt mindjárt, hogy az eszméletlen állapotban fetregő *Blidar* megmérgezte magát, mert szájából csak úgy ömlött a véres tajték.

Nagy riadalom támadt erre a faluban, de a nagy kinok közt vergődő *Blidaron* segíteni nem lehetett, mert orvos is csak a harmadik községben van, s mikorra ez megérkezett, már csak a *beállott halált konstatálhatta*. *Blidar Pável* a nagymennyiségben beszedett maszlagtól reggeli hét órákor nagy kinok közt meghalt.

Az egész faluban óriási a részvét a szerencsétlen ember iránt, mert szegény napszámos ember lévén, özvegyet és hat apró gyermeket hagyott hátra a legnagyobb nyomorban.

SPORT.

+ Az aradi kerékpárklub holnap, *szerdán* este fél 9 órákor klub-helyiségében (Peiőfi utca 10.) választmányi ülést tart, amelyen a klub életében eszközlendő fontosabb változások kerülnek tárgyalásra. Kéretnek a t. választmányi tagok az ülésen teljes számban jelenjenek meg. A titkár.

A gyilkos selyemkendő.

— A végzetes 13-as szám. —

Arad, augusztus 28.

Megfoghatatlan szerencsétlenség történt ma Aradon, példátlan eset az ilyen dolgok krónikájában. S hogy a történet a maga szomorú érdekességében teljes legyen, a 13-as számnak is szerepe jut benne.

A bodrogi zárdából, ájtatos bucsuról tért vissza egy kocsira való nép. *Tizenhárman* ültek a szekéren, valamennyien parasztok, közöttük *Botta Paulina*, *Botta Illés* 15 éves leánya.

Mikor a Csálán keresztül vonuló országúton az erdőből kiért a kocsi, borzasztó dolog történt. A leány egyszerre hátra hanyatlott s mikor ránéztek már *halott volt*. A nyakát halálos szoritással fogta körül selyemkendője.

Ugy történt, hogy a leány nyakában levő kendő végei a kerék agyára csavarodtak s a forgó kerékhegy megfeszítette a selymet, mely érthetetlenül olyan erővel rántotta le *Botta Paulina* nyakát, hogy pillanat alatt megfojtotta. Olyan volt a kendő szoritása, hogy a *leány nyakcsigolyáját eltörte*. A nyak bőre alól pedig kisajtolta a vért, hogy bugyogva tört elő.

A kétségbeesett parasztok bejelentették az esetet a rendőrségnél, melynek részéről *Berecz Ferencz* rendőrhadnagy indította meg a vizsgálatot. Ennek eredménye a kocsin ülők kihallgatása alapján, a fent említett véletlen szerencsétlenség konstatálása volt.

Mikor a szerencsétlenség történt, a kocsizó leányok nótáztak. *Botta Paulina* nagy jókedvében oda fordult egyik társnőjéhez, átkarolta és *megcsókálta*. A következő pillanatban már a halálba torzult el a csókos száj.

Dráma a pásztorórán.

(Egy szép leány tragédiája.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, augusztus 28.

Egy nagyon is ismert nagyváradai szépség a legújabb s elég különös szerelmi dráma szomorú hősnője.

A szép leányt — jelenti tudósítónk — sokan ismerik Nagyváradon. Főképen pedig szerelmi kalandokban utazó aranyifjak. A nagy kokottok közül való — nagyvárad kiadásban.

Ha a korszón végigsétált, királynői alakja mindenkinek feltűnt, akik — nem ismerték. Elegáns volt mindig. Nagy lábón élt. A mi

természetesen a barátainak a költségére ment. A szép leálynak ugyanis bőségesen voltak barátai.

Többek között egy fiatal katonatiszt tartozott állandóbb imádói közzé. Gyakran találkoztak.

A leány meghatározott időben el-ellátogatott barátja garszon-lakására s ilyenkor az egész estét együtt töltötték.

Legutóbb szombaton este látogatta meg katonatiszt barátját a szép leány.

Vidáman töltötték az időt. A férfi bort is hozatott. Ittak.

A bor a fejébe szállott a katonatisztnak s lármázni, veszekedni kezdett. Ugy látszik, a szép leány sem volt tulságosan józan, mert kötekedni kezdett a férfival s grombaságra grombasággal válaszolt.

Egy erős megjegyzése roppantul feldühösítette a mámoros férfit. Hirtelen felkapta lekapcsolta kardját, kirántotta hüvelyéből s rátámadt a leányra.

A leány bizonyosan nem vette komolyan a dolgot s valami sértő megjegyzést tehetett, mert a katonatiszt *kardjával a leány felé szurt* teljes erejével. A szurás talált. A dühbe borult férfi a leányon több szurást ejtett, úgy, hogy ezt egészen elöntötte a vér.

A leány megvadult — saját vére láttára. *Az asztalról felkapott egy hegyes kést s a főhadnagy mellébe szurta*.

Mindkettőt súlyosan sérülve kapták ott a háziak, a kik a zajra és sikoltásra besza-ladtak.

A katonatisztet a helyőrségi kórházba, a leányt pedig lakására szállították, hol hozzátartozói ápolják.

Sebeik súlyosak, bár nem életveszélyesek s pár hét múlva fel fog gyógyulni a szép leány, kire ilyen szomoruan végződött a legutolsó pásztoróra.

HIREK.

Petőfi nyomdása.

Meghalt ma Aradon egy öreg ember, aki egyszerű nyomdász volt, de van a multjában valami, amiért, ha *Pamperl Edének* is hívták, rá gondolván, megdobban a *magyar sziv*. *Pamperl Edének* jó sorsa nagy szerepet juttatott, a maga kicsiny voltában is olyan nagyot, melyért érdemes volt élnie s mely elég volt neki arra, hogy nyolczvan éves koráig minden órájára fényességet lásson, ha a multa emlékezik.

Petőfi nyomdása volt.

Petőfi Sándor első verses könyvét Pamperl Ede nyomta ki. Ő állott annál a gépnél, melynek becsületesen egyszerű szerkezetéből kerültek ki *Petőfi* első költeményei, s jutottak a a nyomtatott betű utján száz és száz példányban a magyar nép közé, a magyar szívek gyönyörűségére.

Több mint félszázada ennek. *Pamperl* szóta Aradra került mint gépmester s a *Réthynyomdában* dolgozott. Megöregedett, de a nagy idők emlékének fényét öreg szeme tisztán látta mindvégig. El is dicsekedett sokszor s méltóképen érdemelte ki a nyomda embereinek lelkes figyelmét. Olyan volt az ő meséje, mint amikor a csatákat végig élt öreg huszár mondja el az ő hősi tetteit.

Az öreg tizenkét év óta mint rokkant élvezte a nyomdászok egyesületének nyugdíját, tegnapig. Tegnap meghalt 85 éves korában.

Kartársai a derék öregel következő sorokban siratják:

A magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők együletének Aradi kerülete fájdalmas rész-

véttel tudatja nyugalmazott tagjának, Pamperl Edének folyó évi augusztus hó 27-én este 8 órakor életének 85-ik és boldog házasságának 22-ik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A gyászszertartás f. évi augusztus hó 29-én d. u. 3 órakor, Deák Ferencz utca 17. számú házban fog megtartatni. Arad, 1900. évi augusztus hó 28-án. Béke Poiraira!

— **A király otthon.** *Ferencz József* király, mint tudósítónk telegrafálja, szombaton Ischl-ből állandó tartózkodásra Bécsbe érkezik.

— **A román királyi pár Budapesten.** *Károly* román király feleségével ma reggel 7 óra 50 perczkor a budapesti gyorsvonattal *Budapestre* érkezett. A király kíséretével együtt kiszállott és a keleti pályaudvaron levő hercegi váróteremben megreggelizett. A királyné a korai idő miatt nem szállt ki. A király fogadására megjelentek az államrendőrség részéről *Pekáry* József főkapitányi helyettes és *Pavlik* Ferencz főfelügyelő, az államvasutak részéről *Kovács* üzletvezető, *Neumann* és *Kumpe* állomásfőnökök. A király kíséretében voltak *Warthiadi* tábornok, főhadsegéd, *Maurocordat* ezredes, *Baranya* őrnagy, *Páll* Arsa magántitkár és *Sahas* utazó marsál. A királynőt főudvarmesternője, *Mme Maurogheni* kísérte. A királyi pár reggel 8 óra 50 perczkor Bécsbe utazott.

— **A megyés püspök utja.** *Desseuffy* Sándor csanádi megyés püspök, a kinek egészsége immár helyreállott, holnap titkára, *Wit-tenberger* Antal pápai kamarás kíséretében Makóra utazik. A püspök makói időzése alatt fogadni fogja *Madách* Emanuel vallás- és közoktatásügyi tanácsos vezetése alatt Makóra érkező bizottságot.

— **A árvaház költségei.** A pénzügyi bizottság mai ülésén készítette el az aradvárosi árvaház költségvetését a jövő évre. A költségek 600 koronával szaporodnak. Ennek oka az igazgató 200 koronás korpótlékán kívül az, hogy 80 gyermek után csinálták a számítást, holott 74—76 növendéknél nem szokott több lenni. Az évi költség 30.268 koronával van előírva.

— **Merénylet-terv Viktor Emánuel ellen.** Alig temették el *Umbertót*, az anarkizmus nagy áldozatát, az államfölforgatás gyilkos hívei már is újabb merényletre készülnek. A véres tervek kiszemelt áldozatai között van *Viktor Emanuel*, az új olasz király is, a kivel úgy látszik, nagyon sietnek, hogy atyja sorsára juttassák. Mint tudósítónk telegrafálja, az olasz belügyminiszterium megerősíti azt a hirt, hogy a massa-carrarai állomáson letartóztattak egy anarkistát, a kinek saját vallomása szerint az volt a szándéka, hogy *Viktor Emánuel* megölje. Lehet, hogy a letartóztatott anarkista a napokban említett husz anarkista közé tartozik, a kik Amerikából jöttek át, hogy az általok halálra ítélt uralkodókat kivégezzék.

— **Németh — megyés püspök.** Naponkint olvasunk híreket a *Steiner* Fülöp halálával megüresedett székesfejérvári püspökség betöltéséről. Az egyik nap *Fischer-Colbrie* Ágost esztergomi kanonokot, a másik nap *Wolafka* Nándor debreczeni püspök-plébánost, a harmadik nap *Kohl* Medárd címzetes püspököt tesz meg székesfejérvári megyés püspökké. Mint egyik fővárosi lap értesül, *Németh* József fölszentelt püspök, csanádi nagyprépostról is folya a szó, mint egyik legkomolyabb jelöltjéről a megüresedett megyés püspökségnek.

— **A szinügyi bizottság** pénteken délután 5 órakor ülést tart a városházán.

— **Fabinyi tábornagy kitüntetés.** Szép megtiszteltetés érte *Fabinyi* tábornagyot.

Ó felsége — hetvenedik születése napja alkalmából — sajátkezű aláírásával ellátott *arczképét* küldte el a tábornagynak.

— **Luccheni bűntársát elfogták.** Szerencsés napja volt ma a budapesti rendőrségnek. Hosszu kutatás után kézrekerítette azt az embert, a kit *Erzsébet* királyné meggyilkolása után *Luccheni*-vel együtt láttak s aki azóta nyomtalanul eltűnt. Az illető neve *Guiseppa Tomasio*, velencei születésű, 40 éves, foglalkozására nézve cipész. *Tomasio*, aki veszélyes anarchista hirben áll, évek óta ki van ugyan tiltva Budapestről, de azért állandóan a fővárosban bujkált *Graef* József álnév alatt. Kopasz, nyírott szakállu ember, polgári öltönyt visel. Letartóztatása után a hatodik kerületi előjáróság-hoz vitték, ahol holnap fogják kihallgatni.

— **Változás a klérusban.** A megyés püspök *Römer* Péter buziási káplánt, ki legutóbb Temesvárott gyárvárosi segédlelkész volt, a szegedi „Gyertyamosi Magyar Nyelvtérjesztő Egyesület konviktusába“ prefektussá nevezte ki. Buziásra *Römer* helyébe *Engl* Ferencz csanádpalotai segédlelkész és utóbbi helyébe *Manoeuvre* Péter új misés áldozár disponáltatott.

— **Eljegyzés.** *Valerian* József világosi birtokos, az ottani társadalom előkelő tagja, az Agrár bank helyi képviselője f. hó 27-én váltott jegyet fonyódi *Fonyó* Margit kisasszonnyal, özv. fonyódi *Fonyó* Lászlóné néhai gyönki főszolgabíró özvegyének bájos leányával.

— **A szegény gyermekek beiratkozása.** A városházán két nap óta nagy a mozgalom. *Murády* Almos rendőrhadnagynál tömegesen jelentkezik a tandíjmentességet, vagy mérséklést kérő szegény szülők. Eddig 700 jelentkezés volt, ami — mint minden évben úgy történik — az előbbi évhez képest szaporulatot jelent.

— **Sárossy Paula nyilatkozik.** Az utóbbi napokban sokszor emlegetett *Sárossy* Paula, a debreczeni szintársulat bájos tagja, Máramaros-Szigetről az alábbi nyilatkozatot küldötte ma a lapoknak:

Igen tisztelt Szerkesztőség!

Az összes fővárosi lapok napok óta egy botrányt tárgyalnak, mely nevémmel van kapcsolatban, meghurczoltak, a legképtelenebb vádakkal illettek. Védtelenül, tanácstalanul, önmaghoz fordul védelemért egy nő, remélve, hogy kérését nem utasítják vissza.

Medve Miklóst nem hálózták be. Vonzalmát, kezét, melylyel megkínált többször, visszautasítottam, egyik ilyen eset alkalmával én vettem ki kezéből az öngyilkos fegyvert. Később látva vonzalmának őszinteségét, igaz ragaszkodását, elfogadtam tőle a jegygyűrűt. Szülei irtóztva gondoltak rá, hogy fiuk egy színésznőt, egy zsidó leányt vegyen feleségül, folyton kémekkel vették körül, megtagadták tőle eddigi szerény zsebpénzét is (nem mint ügyvédje írja, bőven ellátták), úgy, hogy hónapokon keresztül én osztottam meg vele szerény keresményemet, ezt tudja a debreczeni társulat minden tagja. *Medve* Miklós jó ismerősei — mert vőlegény s menyasszony lévén, nem csináltunk belőle titkot. Később szülei elzárták, még a hírlapokat is elvették tőle, nehogy valamiképp így adhassunk hirt egymásnak.

Megszökvén a szülei háztól, mindennek előtt jeles orvosokkal azt akarta bizonyíttatni, hogy elméjének semmi baja, mert fogsága alatt megtudta, hogy szülei és testvéri szeretet elmebetegnek fogja nyílváníttatni. Egy árva fillérje se lévén, valahol kölcsön venni akart s azt írja most a család, hogy zsaroló szövetkezet kezei közé került. Egyik lap azt kérdi, hogy miért nem nyilatkozik hát *Medve* Miklós? Mert elfogták — azt méltóztatik gondolni, hogy neki csak egy betűnyi tudó-

mása is van az ellenem megindult hajszaról? Ott van a négy fal között, s nem fog meglepni, ha pár nap alatt azt olvasom, hogy *elmebeteg* — hisz annyi a lelkiismeretes orvos, aki szívesen nyújt segédkezést elhárítani a család szégyenét.

De ha igazán az lenne is? Nem örjítene-e meg bárkit is ez a lelketlen szándékos kizsáras?

A *Medve*-családnak sok mindenhez lehet joga, de ahhoz semmiesetre sincs, hogy pellengére állítson egy leányt, akinek semmi más bűne nincs, minthogy szereti a fiokat.

Kiváló tisztelettel

Sárossy Paula,
a debreczeni szintársulat tagja.

— **Umberto király jótékonyága.** A szerencsétlen véget ért *Umberto* király nemcsak mint uralkodó volt kiváló, hanem mint ember is magas erényekkel ékeskedett. Könyörületes szívű volt és sok titkos jótétemény tanuskodik nemcsak emberbaráti érzéséről, hanem egyszerűsmind gyöngédségéről is. *Lovag Cariolati* Demenico, volt Garibaldista-ezredes erre vonatkozólag a következőket írja: „*Umberto* király évi jövedelméből minden évben kihasított 150.000 lírát, a minek hovatfordításáról a számadásokban mi említés sem található. Ezt az összeget jótékonycélokra használta fel, különösen olyan családok segélyezésére, a melyek életet és vagyont áldoztak Olaszország egységéért. Én voltam, a ki ebben a részben parancsait végrehajtottam és valahányszor egy-egy parancs teljesítéséről jelentést tettem mindig megkérdezte:

— Nemde, a kíváncsiak mitsem tudnak róla?

Az összegek gyakran elég jelentékenyek voltak, sőt volt eset, hogy az adomány 50.000 lírát tett ki. A pénzt a király gyakran személyesen adta át, néha pedig kamarai előjárójával, *Macchi*-vel küldte hozzám. Egyizben a királyi javak igazgatója: *Lombriani* hozott 41.000 lírát, a mi szintén egyetlenegy család számára volt rendelve. Ez a *Viktor Emánuel*-emlékmű felavatásának előesélyén volt.

— **A kovácsházi-csabai vasút engedélyokiratahoz** a kereskedelemügyi miniszter függelékét bocsátott ki, mely a hivatalos lap mai számában jelent meg. A függelék legfontosabb intézkedése a következő:

A kovácsháza—csabai helyi érdekű vasutnak az engedélyokiratban megállapított tényleges tőkéje a kovácsháza—kupapusztai vonal megépítésére és üzleti megfelelő berendezésre fordított 200.000 korona tényleges tőkének betudásával 1.146.000 koronában állapítatik meg, mely tőkéből a kovácsháza kupapusztai vonal üzeméhez szükséges forgalmi eszközökre 43.376 korona esik.

A kovácsháza—kupapusztai vonalba beépített 200.000 korona tényleges tőke a társaság alaptőkéjében már fedezve lévén, e czímen új czímlet kibocsátásának helye nincsen. Egyuttal tekintettel a kovácsháza—kupapusztai vonal helyi érdekű vasuti jellegére; a bevezetésben idézett alapengedélyokirat 21. §-ának ezen czímletekre nézve eltérő elbárást megállapító rendelkezése hatályon kívül helyeztetik.

A társaságnak az engedélyidőn belül törlesztendő 1.146.000 korona alaptőkéjére nézve egységes törlesztési terv dolgozandó ki, mely a jelen függelék kiadása folytán megváltozott jogviszonyoknak megfelelően módosítandó részvénytársasági alapszabályokkal együtt kormányhatósági jóváhagyást igényel.

— **A hőség áldozata.** A napok óta tartó nagy hőségnek Budapesten ismét áldozata akadt. *Katz* Miklósné született *Schlesinger* Regina a forróság következtében ma délután az István-ut 24. sz. a levő ház előtt összerogyott, s daczára a nyomban alkalmazott segítségnek, nem tudták eszméletre hozni. Most is ilyen állapotban fekszik a Rókus kórházban a napszúrás tüneteinek közt.

— **A besorozott jegyzőjelöltek.** A belügyminiszter a honvédelmi miniszterrel egyetértőleg

üdvös intézkedést tett a besorozott jegyzőjelöltek érdekében. Azok a jegyzőjelöltek tudniillik, kik be vannak sorozva, folyamodhatnak a szolgálati idő elhalasztásáért s a könnyen elnyerhető engedély eseeén beiratkozhatnak a közigazgatási tanfolyamokra.

— **Országszerte körözött főmérnök.** Hetenként egyszer jelenik meg Budapesten egy kis négy oldalos lap. — Szomoru adatok és szomoru fényképek teszik ezt a lapot. — Csupa mételeye a társadalomnak, csupa czege a mindennapi életnek, ami ide belekerül, hogy napvilágot lásson. *Rendőri Közlöny* ennek a lapnak a neve. Ennek a legutóbbi számában szomoru változatosság vagon. A közönséges nevű, enyves kezű kapczabetyákról szóló cikkek között ott szerepel egy uri ember is. *Zoltán Győző* főmérnök, a szombathelyi államépítészeti hivatal főnöke is. Hivatali sikasztás miatt kéri letartóztatni a szombathelyi törvényszék. Megdöbbentő tragédia, amit ez a rövid 4—5 soros hirdetmény elmond.

— **Zsarolás szerelemmel.** Nagyon szép asszony Maros-Bogáton *Rotár Szimionnak* a felesége, *Panga Anikó*. Égő parázs a két szeme, piros az orcája, hamis a zuzája. De mit ér a szépség, ha száraz a kenyér. Azt mondta tehát a napokban a furfangos Panna az urának?

— Te Szimion, szerezhethétek mi pénzt, sok pénzt ezzel az én két csábító szememmel.

— Hogy, hogy?

— Hát ugy, hogy én becsábítom az árendást, ölelem, csókolom és — te elbujsz, azután megcsipsz bennünket és addig ki nem megy innen, míg nem fizet.

Ugy is lett. A napokban arra ment az árendás és a szép Anikó reá mosolygott, reá kacintott: miután pedig a szép asszony kacintásnak a legkeményebb árendásszivek sem képesek ellenállani, hát betért ő is a házba.

A szép Anikó ölelgette, csókolgatta, — s akárcsak a szindarabokban, megjelent a boszszuálló férj *Rotár Szimion* és kezdte agyba-főbe verni a felesége állítólagos elcsábítóját. Az ütlegektől összeesett a szerelmes árendás és könyörgésre fogta a dolgot; erre azután a felbőszült férj is lecsillapult és azt mondta, hogy pardont ad, ha 3000 forintot fizet.

A megrémült árendás megígért mindent, de mivel nincs nála pénz, kérte s csalódott férjet, hogy jöjjön vele a lakására, a hol fizet.

El is indultak, de a mint kiléptek ajtón, éppen ott ment el a csendőr — s ekkor már az árendás került felül és rögtön bepanaszolta a zsarolókat, kiket azonnal el is csíptek. A szép *Panga Anikó* beismerete, hogy igaz, amit beszél az árendás és csakugyan zsarolni akartak, de *Rotár Szimion* tagad.

— **Fürdők kongresszusa.** Életrevaló indítványt olvastunk a „Nemzetközi Fürdő-Lapok” cz. folyóirat egyik utóbbi számában. Az indítványt *Czeglédy Mihály*, a Püspök-fürdő gondnoka tette és kivitele a hazai fürdők, de különösen a fürdő közönség hasznára válnék. Egy kongresszus akcióját indította meg *Czeglédy Mihály*, melyet a magyar fürdők tulajdonosai, bérlői, igazgatói, gondnokai tartanának, mint a kik ismerik a fürdőző közönség igényeit, izlését s tudják az adminisztráció csínyjábinyját. Ezek föltárhatnák a helyzetet, rámutathatnának a közönség panaszaira, elősorolhatnák igényeit és megvitathatnák, mi módon lehetne egyöntetű kezelési rendszer mellett mindazt kielégíteni s a főczélt: a magyar fürdők látogatottságát elérni. Ez a tényleg hézagpótló indítványának lényege. Az indítvány oly nagy helyeslésre talált az érdekeltek között, hogy már mozgolódnak kezdenek s még az idén alighanem megtartják a kongresszust, a melylyel a közönségnek tesznek majd szolgálatokat.

— **A beduin és az aszfaltbetyár.** Egy igen jellemző dologról beszélnek most az osztrák császárvárosban. Vasárnap délután egy magányos hölgy sétált a Práterben, ahol most egy beduincsa-

pat szórakoztatja mutatványával a közönséget. Egy uriember aztán csakhamar követni kezdte a hölgyet és mind tolaodóbbá vált. Amikor az egyik beduin látta, hogy a hölgy sehogy sem bír szabadulni, odaállt a kissé borközi állapotban levő fiatal ember elé, galléron ragadta s háromszor-négyszer alaposan nyakonütötte. A különös igazságszolgáltatásra persze igen nagy csődület támadt, de az aszfaltbetyár, még mielőtt a jó utolsónak megérkezett rendőr megjelent volna, elillant. Az afrikai gentleman pedig, lovagi kötelességét elvégezve, lelkes éljenek között folytatta hajmeresztő mutatványait.

— **Leányrablás.** Vakmerő leányrablás híret tudatják velünk *Basahidról*. *Stefánovits Páro* odaváló parasztpazdának egyetlen leányát, a tizennyolcz éves *Paulinát* este elrabolta társaival szövetkezve egy fiatal szolgálégény. Nagyon szép lány volt *Paulina*. A legények csak úgy bolondultak utána, legkivált mikor megjelent hatyu fehér nyakán teli arany pénzzel a templomban vagy a tánczhelyen. *Zsupuszkai Sándor*, a fiatal szolgálégény meg éppen halálosan szerelmes lett a szépséges leányba és elhatározta, hogy minden áron birnia kell őt. A romantikus idillre mult vasárnap estét szemelte ki, a mikor a fiatal leány a többi leányokkal együtt az utcasarkon, szerb szokás szerint, ott hancuzozott, játszott. Egyszerre hozzáállított *Miladinov Radivoj* fiatal legény és félre hívta. Mikor eltávoztak a többiektől, egy kocsi vágatott elő, a leányt erre hirtelen feldobták és a sötétben elhajtottak vele. Nem is messzire, csak a faluszélére, a szerelmes legény kis hajlékába. Mikor *Stefánovics* leánya elrablásáról értesült, annyira felingerült, hogy késsel rontott *Miladinov Radivoj* fiatal legény lakására, a ki a lányszökötetést elősegítette, azután pedig a csendőrségre futott.

— **Egy önkéntes párbajügye.** Érdekes eset történt a szalzburgi katona körökben. Egy egy éves önkéntes, ki egyuttal tagja a bécsi „Norica” katolikus egyletnek, visszautasította a párbajt, melyre provokálták. A tisztü becsületbíróóság elítélte az önkéntes tettét, kimondotta, hogy rangfokozatra nem számíthat és tisztté nem nevezik ki.

— **Az öreg hiba.** Egy Aradon járó orosházi uriember beszélte azt, ami itt alább kövezik kapcsolatban az amerikába szökött sikkasztó és váltóhamisító ügyvédnek, — *Haasz Somának* hívják, — az estével. Mi is megemlékeztünk annak idején az orosházi ügyvéd manipulációiról, ki még idejekorán megugrott a törvény emberei elől és most Amerikában élvezzi az arany szabadságot.

Egy Orosházára valósi magyar, *Csutak Gergely*, akit szintén megkárosított a sikkasztó, semmikép se akar lemondani a vagyonról, amit tengeren tulra magával vitt a föntnevezett doktor jurisz. Végre nagydühösen azt mondják neki a járásbírósnál, ahol az igazát kereste, hogy ha nem akarja nekik elhinni, hogy nincs Orosházán az, akit keres, hát menjen a lakására. Tán odahaza lesz. De nekik hagyjon békét.

A hangos szóra szájából *Csutak Gergely* a pipát, ami a paraszti sorbul származott embernél annak a jele szokott lenni, hogy most ugyancsak bölcs mondás következik. S mondja:

A ház (*Haasz*) mán csak ott vóna, de a summa (*Suma*) hibádzik. Ez oszt az öreg hiba.

— **Szerencsétlenség egy hajtóvadászaton.** Szép tanujelét adta nemes gondolkodásnak és emberszeretetnek *Lipót* régensherczeg, a legutóbbi hajtóvadászata alkalmával. O ugyanis most *Linderhof* kastélyban tartózkodik, hol többek között *Lajos* herczeggel vadászatokat rendez. Ily vadászat alkalmával e hó 22-dikén történt az a szerencsétlenség, hogy *Zeller György* hajtót súlyosan megsebesítette egy lezuhanó szikladarab. A sebesültet a régensherczeg azonnal kastélyába vitette s elrendelte ápoltatását. Sebe azonban halálos volt, s *Zeller* 24-dikén meghalt. A fejedelem a vadászatot azonnal beszüntette és *Zeller özvegyének Groebl* fővadász utján részvétét fejezte ki.

— **Tífuszjárvány Bécsben.** Bécsben, mint tudósítónk telegrafálja, veszedelmes járvány

kapott lábra, a mely feltűnően nagy mértékben terjed. A tífusz, a mely alig hogy föllépett, rendkívül sok embert fektetett ágyba. Különösen a *hastifusz* uralkodik, s melynek betegei óráról órára ijesztő módon szaporodnak. A járvány okát teljes bizonyossággal még nem tudják megállapítani, de az orvosok véleménye szerint valószínűleg a rossz ivóvíz következtében lépett az föl.

— **Tiszába fult pinczér.** Tragikus véget ért ma délután a szegedi Tisza hullámaiban egy pinczér, aki negyedmagával fürdőzött a hűs habokban. *Györkös Vendel* szentbalázsi születésű 34 éves, akkoriban foglalkozás nélküli pinczér négy nappal ezelőtt érkezett Szegedre, hol foglalkozás után akart nézni s az Erzsébet-rakpart 8. sz. házban vett lakást. Ma délután az ugyanott lakó *Polyák Mihály* hentessegédet, *Kereszturi Rezső* pinczért s még egy harmadik társát fölszólította *Györkös*, hogy menjenek együtt a Tiszába fürödni. Ezek ráállottak, s a vashid mellett kezdtek meg a fürdést, miközben *Györkös* alámerülni kezdett. A veszedelembe került pinczérnek *Polyák* sietett a megmentésére, de már ő sem segíthetett rajta, mert a szerencsétlen ember alámerült és a habokba fult. A megrémült fürdőtársak tüstént jelentést tettek az esetről a rendőrségen, amely elrendelte a hulla fölkeresését.

— **A nagyváradi kődobálás.** A titokteljes kődobáló vasárnap este, legalább eddig, befejezte munkáját. Este nyolcz óra körül hullott a czélul kitüzött ház udvarára öt darab kő és két krumpli s azóta semmi. A jó madár megszeppen a rendőrség buzgó kutatásaitól, mely alighanem jó helyen tapogatózott. Így hát végeszakadt e titokteljes szenzációnak, melynek párja *Aranyos-Tordán* jétszódott le a napokban két éjen át *Sohálszky Gyula* házában. A második éjen aztán az ottani rendőrség nyakon csípte a dobáló alakot a házigazda tizennégy éves cselédje személyében s ezzel megszűnt a kődobálás.

— **Szuronynyal vallató csendőr.** *Kadarka János* szegedi csendőr, mint tudósítónk jelenti, kegyetlen kinzással akarta egy foglyát kivaltatni. *Bács-Almás*on egy *Varga* nevű ember addig tagadott, míg a csendőr dühbe jött és szuronyát belédöfte. A fogoly összeesett és szörnyü kinok között halt meg. A kegyetlen csendőr ellen szigorú vizsgálatot indítottak.

— **Betegség elől a halálba.** A bécsi *Stefánia* hid közelében, mint tudósítónk jelenti ma agyonlötte magát *Weiner Lipót kolozsvári* faüagnök. *Weiner* régóta betegeskedik s azért utazott Bécsbe, hogy egy gyógyítóintézetbe fölvétesse magát. Az orvosok azonban kijelentették, hogy betegsége gyógyíthatatlan. *Weiner* annyira elkeseredett e miatt, hogy a halálba menekült betegsége elől.

— **Érdekes szőlőprés.** *Nits István* szőlészeti és borászati felügyelő előhegyi présházában van egy régi prés, mely a hajdani vidám szürteknek érdekes maradványa. A kettős prés 1824-ben készült s igen szép virágok, különféle díszítmények vannak reá festve, a tetején két egymással szemben álló fekete sas szőlőfürtöt tart a csőrében. A színek még most is élénkek és ritka ügyességgel vannak festve. A prés két oldalán és felső részén a következő vers olvasható: „Távozsz tőlem te bubánat, Hogy akasztófán száradj! Engen hálódban kerítettél, Békességtől megmentettél; Röpülj hát be szép Békesség, mert készen van az Egység. Még ez ám a szép Feleség, kiben lakik szent Békesség. Lásd meg Uram én ügyemet, Hozz Bort innom, töltsd kedvemet. Ez jó borbul bátran igyunk, Ha nem lessz, majd elhallgasunk.” A mi jökédvü öregeink bizony akkor még nem gondoltak arra, hogy filloxera. peronoszpora, meg mindenféle szőlőnyavalya miatt csakugyan elhallgatnak majd a nóták az akkor még vidámságtól hangos présházákban.

— **Magyarok katasztrófája New-Yorkban.** Egy magyar embert és családját, összesen kilencz személyt tegnap séta közben az egyik

ligetben utolérte a vihar és a lecsapó villám mindnyájukat súlyosan megsebesítette. Hányan maradnak életben, és hányan halnak bele a súlyos sebekben, azt egyelőre tudni nem lehet. Legsúlyosabban sérült Braun János magyar születésű szabómester és felesége akik öt gyermekükkel és két barátnőjükkel Lescovits Berta és Silbermann Berta nevű szintén magyar születésű leányokkal sétáltak. Állapotuk úgyszólván kivétel nélkül aggasztó.

— **A Dunába ugrott.** Ma este a budapesti Margit-hidról egy szürke ruhás férfi a Dunába ugrott s nyomtalanul eltűnt a habokban. A járó-kelők hallották, amint ugrása közben ezt kiáltotta:

— Bajnok-utcza 49!

Eddig nem tudták megállapítani kilétét.

— **Meteorhullás.** Rendkívül szép természeti tüneményt láttak tegnap éjjel két órakor Uj-Szivác község felett. A csillagos éjszakát hatalmas villámlás világította meg, melynek fénye másodpercekig ott reszketett a házak falán. Egy pompás, nagy meteor szelte át az égboltot, hosszú tűzvonalat hagyva maga után. A meteor a délkeleti oldalon tűnt el.

— **A konstantinápolyi egyetem.** A konstantinápolyi „Ikdam“ egész terjedelmében hozza a török egyetem alapszabályait. A török egyetem a jogi és orvosi szakon kívül felöleli ezután az izlam-theologiai, természettan-matematikai és bölcsészeti szakot. A tanulmányi idő a theologiai szakon négy év, a világiakén pedig három év. Minden szaknak meg van a feje, s az egyetem vezetőjét, aki a tanárok és hallgatók fölött áll, a császár nevezi ki. A tanárnak szaktekintélynek kell lennie. A hallgató 18 évesnél idősebb nem lehet, s a felvételnél vagy vizsgát kell tennie, vagy liczeumi bizonyítványt felmutatnia. A hallgatók száma a theologiai szakon 30, a többiekén 25—25. A tanulmány befejezte után a hallgató vizsgát tesz, a szigorlatozottat felesketik, s így nyer oklevelet. — A császári leirat egy egyetemi könyvtár és laboratórium felállítását is elrendelte. A theologiai szak tanterve magában foglalja a Korán és szentíratok magyarázatát, templomjogot, templomi igazságszolgáltatást a theológiát és az izlam történetét. A matematika-fizikai a csillagászatot, a magasabb algebra, az analitikai geometriát, az integrál és differenciálszámítást, természet és időjárás-tant, a szerves, szervetlen és élettani vegytant, állat-, növény-, ásvány- és földtant. — A bölcsészeti a lélek-, gondolkodás- és erkölcs-tant, a török, arab, perzsa és francia irodalmat, a török és világtörténetet, a török és általános földrajzot, kereskedelmi földrajzot, régiségtant és pedagógiát.

— **Halál a fürdőben.** A budai Lukács-fürdő népfürdőjében ma este felé egy 30—35 évesnek látszó férfi hirtelen rosszul lett s meghalt. A illető úgy látszik, hogy a munkás osztályhoz tartozik. Barna haja, bajusza s fekete szeme van. A bonczoló intézetbe vitték.

— **A takarékos kőbörgl herceg.** Alfréd, az elhunyt kőbörgl herceg kitűnő gazda volt. Pompásan értett a takarékosághoz. Erről különösen meggyőzte az embereket egy alkalommal, amikor magánál fogadta anyósát, II. Sándor csáránét. A csáráné bejelentette neki hosszabb ideig tartó látogatását Angolországban, nagy kísérettel és szolgaszemélyeztetel. A herceg — akkor még csak edinburgi herceg volt — azt válaszolta, hogy nagyon fog örülni ha a csáráné magánál tiszteletet, csak hogy anyagi viszonyai nem engedik, hogy ilyen nagy társaságot hosszabb időre vendégül lásson. A csáráné azt mondta, hogy vállalja a költségeket. A vendégeskedés végén, az elutazás napján a csáráné ki is egyenlítette számláját. Közvetlenül az elutazása előtt a herceg még egy lunchot adott vendégeinek. A vasutnál aztán a herceg egyszer csak elővesz a zsebéből egy számlát — az utolsó reggeliért is. A csáráné bizony meg volt lepelve.

— **Hány ujság van Angolországban?** Angliában ez idő szerint 4562 hirlap jelenik meg; ezek közül 894 Londonban és külvárosaiban lát napvilágot. 2322 pedig a vidéken. —

Ezeket kivül még 1346 havi folyóirat is létezik, melyek mindannyiát Londonban nyomják.

— **A szegény ember szerencséje.** Szimferopolban egy szegény embert kísérték örök nyugalomra, akivel a sors szeszélye kegyetlen tréfát űzött. Hosszu évekig nyomorgott mint nyomdász csekély fizetéssel. Ereje mindinkább csökkent, míg végre sorvadásban megbetegedett. A kórházi kezelés csekély vagyonának maradékát is teljesen felemésztette. Egyszerre két nappal halála előtt értesítést kapott, hogy Amerikába költözött bátyja után két millió dollárt örökölt. Állapotának reménytelenségét felismerve, a halálos ágyon fekvő szegény milliomos legfőbb gondja volt végrendeletet csinálni, amelyben Szimferopol árváinak hagyományozta vagyonát. Haldoklása közben kijelentette, hogy utolsó perceit boldoggá teszi az a tudat, hogy az Isten módot adott neki arra, hogy felebarátjaival jót tegyen.

— **Híres emberek kalapbősége.** Egy angol kalapos érdekes kimutatást állított össze több híres ember kalapbőségéről. A többi közt Vilmos német császár kalapbősége $6\frac{7}{8}$, a velszi hercege 7, Gladstoneé, Búrnsé és Dickensé $7\frac{1}{8}$ centiméter volt. A legnagyobb kalapja John Hume parlamenti tagnak van — az ő fejbősége $8\frac{1}{2}$ centiméter.

— **A kínai vérfürdő megjósója.** Mrs. M. Smithnek hívják azt az ujság rónót, aki szintén előre megjósolta azokat a rémségeket, amelyek Kínában történnek. Ez a rendkívüli tehetséges és fáradhatatlan asszonyújságíró a „Pekin and Tiencin Times“ kiadója. Sok évig vezette ezt a hetenkint megjelenő lapot Tiencinben, s értesüléseinek megbízhatóságával ugy Kína, mint Japán angol lakóinak a bizalmát a legnagyobb mértékben megnyerte. A „Standard“-nak is két évig volt buzgó levelezője. Valósággal látónoki ihlettel irt egy érdekes levelet a lapjának a Keletről. Komor párhuzamot vont abban a május hónapi és az 1870-ik évi tiencini vérfürdőt megelőző állapotok között és megjósolta azt a borzalmas tragédiát, amely most bekövetkezett.

— **Molnár-halál.** Borzalmas halállal halt meg a francia Le Mans városkában egy fiatal molnárlegény. Egy Guet nevű legényt azzal biztatták meg, hogy a második emeleten levő lisztömeget lapátolja le egy óriási tölcserbe, amelyen át lehull a földszintre, ahol a munkások zsákokba rakják. Guet, hogy megkönyvitse munkáját, a lisztömeg alsó rétegét kezdte kivájni és eközben egy barlangszerű üreg támadt a tömegben. A legény az üreg mellett állott, amikor a felső réteg súlya alatt nagy robajjal leszakadt a liszt és maga alá temette a szerencsétlen fiatalembert. Mikor néhány perc múlva lent észrevették, hogy a lisztet senki sem lapátolja és ezért fölnezttek a második emeletre, megsejtették, hogy mi történt. Felhányták a lisztet és ott találták Guet-et megfulladva.

— **Hogyan nő a köröm.** Az ember körme sokkal gyorsabban nő nyáron, mint télen. Leggyorsabban a középső ujj, leglassabban pedig a hüvelykujj körme nő. A növekedés hetenkint átlag 0.79 milliméter, ami egy éven át többet tesz négy centiméternél, úgy hogy a hetvenesztendős ember 2.88 méter hosszú szaruanyagot növeszt egész életében az ujjain.

— **Miniaturképek kutyákról.** London elegáns hölgyvilágában ez a legújabb divatos kedvtelés. A velszi hercegnő adta meg hozzá a kedvet. Legutóbbi születésnapjára ugyanis férje különös meglepetésül japáni és kínai kutyáinak a miniatűr képeit ajándékozta neki. Ezek a képek más előkelő hölgyek kedvenc kutyáinak a képeivel a londoni Fine Art Societyben vannak kiállítva. Itt láthatók lady Gosford skót terrierjeinek miniatűr képei is. Van még egy másik gyűjtemény is a New-Galleryban s ott megtalálható a velszi herceg Péter nevű francia bulldogjának a képe is.

— **Szarka-golya.** Egy vadász-emberrel történt meg, hogy golyafészket pillantott meg egy fán. Kíváncsiság fogta el, hogy megnézze, mi van a fészekben. Megleste, amikor az öregek elrepültek hazulról és felmászott a fára. — Roppant érdekes dolgokra akadt benne. — Mindenekelőtt egy 1899. november 29-ikén kelt

ujságlapra, azután több pinczetokra, végül pedig egy szép, angol képeskönyvre, aminek borítékán ez a felirat állott: „In thy hand“ (a te kezédben.) Angliában és Amerikában járja az a szelid szokás, hogy karácsony estéjén ilyen ajánlásos könyvekkel ajándékozzák meg egymást a családtagok. S ezt a gyengéd emléket lopta el a golya.

— **A tisztviselők fogyasztási szövetkezete** közhírré teszi, hogy Kerpel Izsó könyvkereskedő is felajánlotta a szövetkezeti tagoknak 10 százalék árkedvezményt a tankönyvek és írószerek árából, bárczákkal való fizetés esetén.

— **Ágyuval meglőtt gyermekek.** Neudorfban pénteken egy ottani bányász tíz éves gyermekét egy ágyugolyó agyonlőtte. A negyedik tüzezéred egy ütegének négy mozsárágyuja volt a mezőn felállítva. Délután az ágyu tisztítása alkalmával nem vették észre, hogy egyben a kartács bennrekedt s így az elsült. A cső szája előtt állt Proft bányász gyermeke, kinek fejét a golyó széttroncsolta s még vagy öt gyermeket súlyosan megsebesített.

— **A babona ellen.** Szerbia új belügyminisztere Popovics. Elrendelte, hogy az országban elterjedt babonát hivatalból üldözzék, mert annak úgy erkölcsi, mint gazdasági tekintetből igen káros következményei vannak. A többek között felhívta a hivatalok figyelmét arra, hogy oly napokon is doldozzanak, melyek sem valási sem állami szempontból ünnepnapul nem tekintendők. Így például aratáskor szokásos a parasztnál, hogy szerdán és pénteken nem végeznek gazdasági munkát, mert az szerencsétlenség. Hogy a babonák minélelőbb megszűnjenek, az ellenszegülőket rendőrileg büntetik.

— **Ongyilkos csendőr.** Valko Ambrus törökkanizsai csendőr, mint tudósítónk jelenti, ma szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. Valkót szerelmi bánat kergette a halálba.

— **T. üzletfeleink szíves tudomására hozzuk,** hogy Révész Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Ügyvéd a vádlottak padján.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Szeged, augusztus 28.

A szegedi büntető törvényszék felebbviteli ítélőtanácsa ma ülést tartott. Ezen az ülésen több érdekes ügy került tárgyalás alá, de a legérdekesebb az a pörlekedés, mely a dorosmai képviselőtestületnek régóta huzódó háboruságából pattant ki.

Ez a kis háborúság, mely ma törvényszéki ítélettel is befejezést nyert, a dorosmai képviselőtestületnek egy régen tartott ülésén kezdődött és azóta a büntető járásbírósa fórumát is foglalkoztatta.

Egy interpelláció volt a szülőoka a dorosmai kavarodásnak. Az interpellációt Dudás Béla dorosmai ügyvéd mondotta el. A hetvenkét éves öreg fiskális beszédében nagy vehemenciával megtámadta a dorosmai közbirtokosság kilenczes bizottságát és erős váddal illette a bizottság minden egyes tagját, különösen annak elnökét, Farkas Vinczét.

Ilyen zajos ülése még nem volt a dorosmai képviselőtestületnek, az izgatott kedélyek valószínűleg kis Reichsráth-szecnát csináltak, amikor az interpelláló Dudás Béla stentói hangon vádolta a közbirtokosság kilenczes bizottságát, hogy az jogtalanul elvett az egyes birtokosoktól fekvőségeket.

A megvádolt bizottság rögtön összeült, hogy megbeszéljék ennek a sértő interpellációnak az ügyét. Azzal rögtön tisztában voltak, hogy Dudás ügyvédnek ezért bűnhődnie kell.

A bizottság a megtorló lépésekkel az elnököt, Farkas Vinczét bizta meg, aki nem sokat

Jó karban lévő,
használt iskola-könyvek
erős keménykötésben
fél árban kaphatók.
INGUSZ I. és FIA
könyvkereskedésében
Arad, templom-utca.

C S A R N O K.

Eljegyzés.

Irta: Roderich Albert.

(Folytatás.)

Nemsokára ezután Pillerpal Jonathan udvarolt neki, szintén kecsegtető remények mellett. Őt és félmillió dollárt nyomott és kitűnően tudott a pisztolylyal banni. A céllovásban a miss is nagy jártasságot tanusított. Egy napon mindketten célbalőttek a kisasszony belső szobájában. Miss Anni aranyveretes nagykaliberű pisztolylyal lőtt, melybe golyók helyét cseppnyi gyémántot töltött. Kivülök még egy közös barátjuk is részt vett a mulatságban. Kitűnően lőtt mindannyi. Történetesen bejött a szobába egy a kisasszony száz komornája közül.

— A jobb füle függőjét! Mennyiért? — kiált mr. Pillerpal.

— Ezer dollár — feleli miss Blackbok.

— Well!

Abban a pillanatban eldördül a lövés és a leány fülbevalója fálnak röpül. A könnyelmű komorna azonban tulerősen csatolta be e fülbevalóját s azért azzal együtt egy parányi, említésre sem méltó részecskéje a fülkagylónak szintén vele rögtült. Vértett a füle — miss Blackbok pedig odament egydarab, elefántcsontból készült íróasztalához, kimarkol a fiókból egy csomó bankjegyet és kezébe nyomja a könyező komornának!

— Csináltasson új fület magának!

Mr. Pillerpal pedig odaállott az urhölgy elé:

— Miss Blackbok! Akar ön a feleségem lenni?

A kérdezettnek arcza mozdulatlan, nyugodt maradt. Erősen a szeme közé nézett Pillerpalnak és így felelt:

— A ki az én uram akar lenni. annak bátor embernek kell lennie. Van önnek bátorsága?

— Azt hiszen van.

— No, majd meglássuk. Ugy látom, hogy a bal szemén egy pillaszál hosszabb mint a többi. Azt az egyet hadd lövöm ki a helyéből.

Es akkor?

— Akkor a felesége leszek.

— Tehát legyen kegyes és czélozzon, miss!

Egy másodperczel tovább czélt, mint egyébkor. A következő pillanatban arcza bukkott mr. Pillerpal. A kis gyémántgolyó keresztlufurta a halántékát, az agyát, sőt még a tőle oldaltálló házibarat kalapját is surolta.

— Megmozdította a fejét, én jól láttam, — mondá a házibarat.

— Ön lesz szíves erre megesküdni — mondá a kisasszony. — Pillerpal ur mindig könnyelmű volt. Tudassa kiméletesen az anyját a szerencsétlenségről, mely fiát érte.

Arcza a legparányibb megindultságot, a legkisebb részvétet sem láttatta. Fejbőlintó köszöntéssel átment a másik szobába.

A halottkém-bizottság megállapította, hogy mr. Pillerpal agyrongcsolásban halt el. Miss Blackbokat pedig 4 és fél dollár bírságra ítélte „szándékos tulajdonrongálás” czimen a házibarat meghorszolt kalajaért.

Ilyen és hasonló más okok miatt még eddig nem jegyezték el a misst.

Egy napon magához hívta atyja.

— Kedves Editem!

— De papa, hisz ma péntek van.

— Ah pardon. Tehát kedves Susanne, ép-

pen az imént érkezett sürgöny a párisi ügynökömtől. „Ajánlok egy márkít. Régi nemes család, 45 éves. Hárommillió dollár és utiköltség. Számomra százalékot.” Elfogadjuk Susanne, ugy-e?

— Yes. — Volt az egyszerű, rövid felelet.

Tehát miss Blackbok el vol jegyezve. Négy hét múlva lesz az esküvő. A Blackbok családban hosszas és beható tanácskozásokat folytatnak arra nézve, hogy hogyan és hol tartsák az esküvőt. A többi amerikai gazdag család már minden képzelhető helyen és módon tartottak esküvőt: hajón, léghajóban, vonaton, színházban — miss Blackbok esküvőjének tehát magától értődőleg, feltűnőnek, eredetinek kell lennie. Valami olyanak, a mi még sohasem volt. A helyre nézve a miss maga döndött. Miután kombinációba vették előbb a család mauzoleumát, mely márvány, arany és elefántcsontból épült a városi külső temetőben, azután a palotájuk lapos tetejét, majd megint külön nyaralót akartak építtetni e célra, végre a miss kijelentette, hogy legfeltűnőbb és legeredetibb volna, ha saját lakásukban tartanák az ünnepélyt. Azt még amerikai leány eddig nem sohasem tette. Es ennél maradtak.

Persze, mondták rá az ismerősök, mikor hírül vették a határozatot, persze Blackbokoknak mindig valami extra kell.

Két nappal az esküvő előtt érkezett meg a vőlegény: monsiáur de Lalalogue-Pourifoulard-Bergerac márki, keresztnevén Alfonz Szilveszter Horáczius. Kiséretét husz ur képezte, köztük egy udvarmester és egy titkár. A márki magas, sovány alak, a ki olyan pontos 47 fokban hajlik előre, mint a vihartörte madárijesztőnek rudja. Kiséretébe is remek alakok csoportosultak.

Mikor menyasszonyának bemutatták, francziául a következőképen szónokolt:

— Engedje meg nagyságos urhölgy, hogy alázatosan megkérdezzem, akar-e az ősnemes Lalalogue-Pouritoulard-Bergerac családba belépni, a mely család egyenes vonalban a híres Cyrano de Bergeracnak leszármazottja. kik évszázadokon át növelték Franciaország nagyságát és díszét, a nagyság és dicsőség országát, ha ön megajándékoz engem szép kezével, nagyságos urhölgy, nagy örömmel fog szolgálni, hogy bevezessem önt a legcsodálatraméltóbb város legelőkelőbb társaságába, megmutassam önnek a világ legszebb városát és azt az országot, melyben egyedül uralodik az igazságosság és szabadság. Mert Franciaország a világ és Páris annak éltető napja. Franciaország a mindig győztes hős és Páris annak forrón égő szíve. Ha ön az én feleségem lesz, majd bele fog nézni abba a napba és érezni fogja annak a szívnek a verését. Páris a világ nagyságainak összege. Akar ön ezen összeg nagysága lenni általam?

— Oui! — felelte nyugodtan és finoman miss Blackbok.

Ekkor az udvarmester lépett elő és megmutatott a menyasszonynak egy gyönyörű, gyöngyös nyakéket.

— Nagyon szép — mondotta a leány és utána nyúlt.

— Majd később — szólt az udvarmester és visszatette zsebébe a tokot.

Éppen így tett a titkár is egy remek gyémántfejdiszszel.

(Vége következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Augusztus 28. —

Fehér Kereszt szálloda. Balog Pál birtokos Brassó. — Balini Károly mérnök Pankota. — Bárány Mór bérlő Mezőhegyes. — Molnár Imre magánzó Makó. — Herzog Sándor utazó Bécs. — Mezei Géza utazó Budapest. — Schick Zsigmond utazó Bécs. — Huterer Henrik utazó Temesvár. — Inzon Lajos utazó Budapest. — Csiky Dénes birtokos Seprős. — Fehér Józsefné birtokosné Seprős. — Gróf Albert von Galron birtokos Himmelberg. — Leikenbacher Alfréd utazó Bécs. — Szántó Salamon utazó Budapest. — Dávid Lajos utazó Budapest. — Wolfgang Ottó utazó Brünn. — Heumann Rezső utazó Budapest. — Braun Károly utazó Remscheid. — Lichtwitz Henrik utazó Budapest. — Huterer Mór gyáros Temesvár. — Hofmann Antal utazó Bécs. — Bernstein József utazó Bécs.

Központi Szálloda. Helyes Ignác ügyvéd és neje Szoboszló. — Zsidek József tanító Bánkut. — Mikinsky István járásbíró Budapest. — Dr. Fejér Manó orvos Pécska. — Dr. Bock Róbert ügyvéd Battonya. — Szántó Mór utazó Budapest. — Mayer József tanuló Bécs. — Bródy Ignác utazó Bécs. — Trattner Henik közraktár gondnok Brassó.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi május hó 1-től.)

ARADRÓL		ARADRA	
Budapest felé indul:		Budapest felől érkezik:	
Nagyváradra reggel	5.10	Személyvonat reggel	6.05
Gyorsvonat reggel	8.18	Személysz. tv. reggel	9.10
Személyvonat d. e.	11.20	Gyorsvonat délelőtt	11.51
Személysz. tv. d. u.	3.56	Személyvonat d. u.	3.55
Gyorsvonat délután	4.21	Gyorsvonat este	7.11
Személyvonat este	9.35	Szm. Szolnokról este	8.48
Erdély felé:		Erdély felől:	
Személyvonat reggel	6.35	Soborsinról reggel	6.59
Gyorsvonat délután	12.11	Személyvonat d. e.	10.50
Soborsinig délután	2.04	Radnáról délután	2.36
Személyvonat d. u.	4.30	Gyorsvonat délután	4.06
Radnág este	6.35	Személyvonat este	8.57
Gyorsvonat este	7.18	Gyorsvonat délelőtt	8.08
Temesvár felé:		Temesvár felől:	
Személyvonat reggel	6.20	Vegyesvonat d. e.	10.43
Személyvonat d. e.	11.56	Személyvonat d. u.	3.44
Vegyesvonat délután	5.—	Személyvonat éjtel	10.55
Szeged felé:		Szeged felől:	
Vegyesvonat reggel	6.45	Személyvonat reggel	8.53
Személyvonat d. u.	4.25	Vegyesvonat este	6.50
Brád felé:		Brád felől:	
Személyvonat reggel	6.25	Borosbesről szv. r.	8.03
Vegyesvonat d. u.	12.06	Vegyesvonat d. e.	11.—
Borosbeszig szv. du.	5.20	Személyvonat este	7.—

Aradi nyári szinkör.

Szerdán, 1900. évi augusztus hó 29-én

CLEMENTIN de BERNAR

Fantoches-színhaza.

EZT MEGELŐZI:

A virágfakadás.

Vigjáték 1 felvonásban. Irta: Murai Károly.

SZEMÉLYEK:

Kovács Péter Bács Károly. | Nelli Harmath J.
Márta, neje Bácsné. | Laczi Gáthy K.

Kezdet 7 és fél órakor.

NYILTÉR.*

MARTINI SÖRCSARNOK UJ-ARAD.

Akár esik!

Akár szép!

ORPHEUM.

Ma és a következő napokon

Grossmann József

közkezdelt igazgató és komikus vezetése alatt álló

„IMPERIAL MULATÓ“

5 férfi.

társaság

6 hölgy.

nagy előadást

tart, eddig még nem látott műsorszámokkal.

Különösen figyelemba veendő szigoruan betartott csafádi műsor.

Naponta 2 új bohózat.

Kezdeteste 8 órakor. — Belépti-díj 1 korona.

Előadás után az éjjeli órákban csak a rendes csolnak-díj fizetendő.

Számos látogatásért esd

az igazgatóság.

Tiszta italokról, kitűnő konyharól és szolid kiszolgálásról gondoskodik

Martini Máttyás,
vendéglős.

= Nyomtatványokban =

ha **izlést** keres és **pontos időben** kíván hozzájutni és főleg súlyt fektet **jutányos árakra**, úgy tegyen megrendelést

az

Aradi nyomda részvénytársaságnál

melynek a szakipar legújabb vívmányai szerint új aranyozó és könyvkötészeti gépekkel berendezett

könyvkötészeti osztálya

könyv- és hangjegyek bekötéseket olcsó árban vállal és különösen disz-munkák elkészítésében remekel.

Pontosság.

Diszkrét izlés.

Tartós munka.

Mindamellet
olcsó árak!

Szóval: teljes megalégedés, úgy hogy ismerőseinek is melegen ajánlhatja.

Segédhivatalnok felvétetik

„DUNA“ biztosító
társaságnál ²⁵⁴⁵

Arad, Szabadság-tér 1.

== Az aradi ==

zenedében

folyó évi szeptember 4-én kezdetét veszi a 68-ik tanév és pedig a következő tanszakokkal: zongora, hegedű, gordonka, viola, czimbalom, klarinét, fuvola, magánének, mint főtanszakok, továbbá zeneelmélet, kamarazene és karének mint melléktantárgyak.

Beiratási díj 10 korona, tandíj egész évre 50 korona.

Felnőtt fiatal emberek este 7 és 9 óra közt oktatásban részesülhetnek.

Beiratásokat már most elfogad **Krispin József**, az aradi zenei igazgatója.

Arad, 1900. aug. 15. ²³⁵⁷

Arad szab. kir. város kap. hiv.

12514—900. kh. sz.

Hirdetmény.

Arad sz. kir. város területén sertésvész állapítván meg értesitem a lakosságot, hogy a sertés-vásárok tartása, a sertéseknek a városból való kihajtása, valamint a sertéseknek a városon keresztül lábón való áthajtása betiltatott.

Aradon, 1900. évi augusztus hó 25-én.

Sarlot,
főkapitány.

2690—1900. pm.

Pályázati hirdetmény.

Arad szab. kir. város közönségénél egy 2200 korona fizetéssel és 440 korona lakbér illetménnyel járadalmazott fogalmazói állás üresedésbe jövén, felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, s az 1883. évi L. t. cz. 3-ik szakaszában meghatározott minősítéssel bírnak, hogy pályázati kérvényüket hozzám a folyó évi szeptember hó 10-ig benyujtsák.

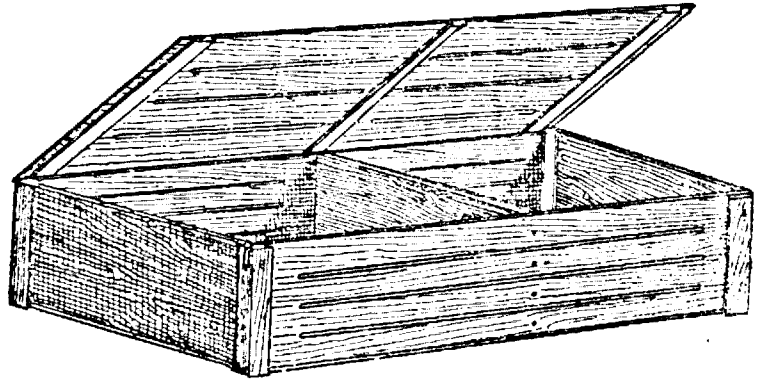
Salacz,
királyi tanácsos
polgármester.

Munk H. és Fiai

gőzfűrész-, parkett-, láda- és hordógyára
Maros-Szlatina, Arad-m.

Ajánlja szőlő és egyéb gyümölcs, szárnyas, stb. szállítására

legujabb szabadalmazott farekeszeit,

melyek sokkal előnyösebben használhatók mint kosarak. — Minden ládikához a szükséges fagyapot ingyen!

Képviselő Arad részére:

2191

SCHÄFFER HENRIK, ARAD.

Arad, Szabadság-tér 21. sz. — Telefon 208.

Rosenblüh H. és Társa

Arad, Szabadságtér és Forray-utcza sarkán.

Ujdonságaink

ruha kelme, flanel, kasan, fekete kelme és barchetokban már megérkeztek.

A közelgő iskolai évadra különösen ajánljuk

fegyházban kötött gyermek harisnyáinkat,

valamint a legjobb minőségű

gyermek fehérneműinket,

melyekből nagy választékot tartunk.

Mintákkal készséggel szolgálunk.

Rosenblüh H. és Társa Arad,

Alapított 1840.

Szabadság-tér és Forray-utcza sarok.

Alapított 1840.